

ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

**The Effect of Using Thai Spelling Writing Exercises on Thai Spelling
Writing Skill for Second Grade Students**

บัณฑิตา แต่งเกลี้ยง

6113101056

วิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งในรายวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิชาชีพครู

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

ชื่อเรื่อง	ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ผู้วิจัย	นางสาวบัณฑิตา แดงเกลี้ยง
อาจารย์นิเทศ	ดร.บุญทรรษา อุ่นเลิศ อาจารย์ โสภาสิริ ดวงพัตรา
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ดำเนินการโดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบกลุ่มเดียวทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน และการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วิธีดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนภาษาไทย เพื่อสรุปปัญหาการสอนกำหนดกลุ่มประชากรและตัวแปรต้น ตัวแปรตาม

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบฝึกการเขียนสะกดคำ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย เป็นการวิจัยแบบ (One – Group Pretest – Posttest Design) ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำแบบตรวจสอบและบัญชีคำยากโดย ให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำยากจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1009 คำ โดยวิธีการให้นักเรียนเลือกวงกลมล้อมรอบคำที่นักเรียนคิดว่าเขียนสะกดคำยาก หลังจากนั้นครูจะรวบรวมคำยากของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาจัดประเภท วิธีการเขียนสะกดคำในภาษาไทย โดยวิธีการคัดเลือกคำที่นักเรียนวงกลม หากคำใดเป็นคำที่ไม่สามารถนำมาจัดประเภทได้หรือง่ายเกินไปจะตัดออกแยกกลุ่มตามลักษณะความซับซ้อนของอักขรวิธี เป็น 4 ประเภท ได้แก่ คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ อักษรนำ จำนวน 83 คำ แล้วนำ

บัญชีคำดังกล่าวสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เพื่อคัดเลือกคำมาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน สะกคคำ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำ เริ่มทดลองใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 24 คาบ โดยเริ่มให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วฝึกให้นักเรียน ทำแบบฝึกหัด จำนวน 4 ชุดหลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ตรวจให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียน สะกคคำหลังเรียน

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุป ผลการทดลองดังนี้

1. ผลการศึกษการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน สะกคคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกคคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัด การเขียนสะกคคำ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกคคำหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำสูงกว่า ก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเปรียบเทียบกับคะแนนหลังเรียนเท่ากับ $24.96 / 34.66$ คิดเป็นร้อยละ 86.66
2. คะแนนหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกคคำ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .01

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ชุดแบบฝึกการเขียนสะกคคำเป็นแบบฝึกที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเอง จากการ สังเกตพฤติกรรมขณะดำเนินการพบว่านักเรียนมักมองข้ามขั้นตอนการศึกษาไปความรู้โดยลงมือทำ แบบฝึกหัดเลย เมื่อพบปัญหาจึงกลับมาศึกษาไปความรู้จะนั่นก่อนการฝึกครูควรฝึกวินัยให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาไปความรู้จากนั้นจึงลงมือทำแบบฝึก

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก ดร.บุญทราษา อุ่นเลิศ และ อาจารย์โสภาสิริ ดวงพัตรา ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตลอดจนให้กำลังใจในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ นางสาวธัญชนก บุญทอง ครูชำนาญการพิเศษ นายสุริศักดิ์ จันทร์แดง ครูชำนาญการพิเศษ นางศุภลักษณ์ ไหมจิม ครูชำนาญการ ผู้ตรวจค่าคะแนนเฉลี่ยการตรวจสอบคุณภาพของชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 แบบประเมินคุณภาพ ความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และคัดเลือกคำจากบัญชีคำพื้นฐาน เพื่อนำคำศัพท์มาสร้างแบบฝึกหัดทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอขอบพระคุณสำหรับกำลังใจ และคำปรึกษาแนะนำที่ดีจาก คุณครูปิยวรรณ ชุ่นสั้น คุณครูเกตุศวรรณ ชุมสม ที่ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณแม่พระคุณบิดา มารดา อันเป็นที่รักและเคารพสูงสุดในชีวิตที่ได้มอบความรัก ความเมตตา ความห่วงใย ให้ความสนับสนุนและกำลังใจอย่างดียิ่งด้วยดีเสมอมา

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	
๗	
สารบัญแผนภูมิ.....	
ฅ	
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	7
โครงสร้างหลักสูตร.....	9
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	10
การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย.....	

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การเขียนสะกดคำ.....	13
ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	13
ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	14
หลักการเขียนสะกดคำ.....	15
ปัญหาของการเขียนสะกดคำ.....	17
การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก.....	18
ความหมายของแบบฝึก.....	18
ความสำคัญของแบบฝึก.....	19
ลักษณะแบบฝึกที่ดี.....	19
หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี.....	21
ประโยชน์ของแบบฝึก.....	22
หลักจิตวิทยาในการสอน.....	24
การจำและความคงทนในการเรียนรู้.....	24
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยในประเทศ.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	28
ขั้นตอนการวิจัย.....	28
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย.....	29
ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น.....	29
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	29
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	29

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ.....	29
เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	29
การสร้างเครื่องมือ.....	29
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย.....	36
ขั้นก่อนทดลอง.....	36
ขั้นทดลอง.....	37
ขั้นหลังการทดลอง.....	37
ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล.....	38
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
ผลการศึกษาการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์	
ทางการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	44
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัด	
การเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05.....	45
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	46
วัตถุประสงค์ของการวิจัยและสมมติฐานการวิจัย.....	46
วิธีดำเนินการวิจัย.....	46
สรุปผลการวิจัย.....	47
การอภิปรายผล.....	48
ข้อเสนอแนะ.....	50
บรรณานุกรม.....	52

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก.....	55
ภาคผนวก ก ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ.....	56
ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์.....	96
ภาคผนวก ค บัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	104
ภาคผนวก ง แบบสำรวจคำยาก.....	115
ภาคผนวก จ ตารางตรวจค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ (IOC) และค่าสถิติในการวิจัย.....	135
ประวัติผู้วิจัย.....	151

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.....	31
2 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องการเขียนสะกดคำ.....	34
3. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	44
4. ผลการศึกษการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2	44
5. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลัง ใช้ชุดแบบฝึกหัด การเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05	45

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกด.....	33
3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ.....	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ผู้ที่จะใช้ภาษาไทยได้ดีต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา และฝึกฝนให้มีทักษะพื้นฐานทางภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการติดต่อสื่อสาร เพราะถ้าผู้เรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ว่าจะพูดไม่ชัด หรือเขียนไม่ถูกต้องนอกจากจะทำให้การสื่อความหมายไม่ตรงตามความต้องการแล้วยังทำให้เสียบุคลิกภาพอีกด้วย (วัลภา ศศิวิมล 2542 : 3)

ทักษะที่นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการเขียนเพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดการคิดเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการคิด สติปัญญา และทัศนคติสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในท่ามกลางสังคมยุคแห่งข้อมูลข่าวสารเช่นปัจจุบันนี้บุคคลจำเป็นต้องติดต่อกับสื่อสารกันมากขึ้น ทักษะการเขียนจึงจำเป็นและทวีความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ เพราะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิดความรู้สึกรและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อสื่อความหมายให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างกว้างขวาง และสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การเขียนที่ไม่สมบูรณ์เพราะเขียนสะกดคำผิด ย่อมทำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงได้ ภาษาเขียนที่ดีควรเริ่มจากการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการใช้ภาษาเขียน

ปัญหาทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำ ที่พบมากในการเรียนการสอน ได้แก่ การเขียนพยัญชนะผิด เขียนสระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดและเขียนตัวการันต์ผิด (เข้มทอง จิตจักร 2544 : 12) ทักษะการเขียนสะกดคำนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ในการเริ่มต้นเรียน ถ้าละเลยข้อบกพร่องนั้นไป อาจทำให้นักเรียนอ่านและเขียนผิดได้ตลอดไป การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องและคล่องแคล่วแก่ผู้เรียนเป็นการปูพื้นฐานการเขียนที่ดี ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้ สนุกสนาน เพื่อให้นักเรียนรักที่จะเรียน (พรรณี แพงวังทอง 2542 : 57) กล่าวว่า การเรียนการสอน ครูต้องเน้นการฝึกให้มาก ๆ ฝึกบ่อย ๆ เมื่อเด็กเข้าใจความหมายของคำ เด็กก็จะสามารถใช้ คำได้ ถ้าเราฝึกให้เขารู้จักใช้และ ฝึกสม่ำเสมอ การฝึกใช้คำมาก ๆ เขียนกันจริง ๆ ฝึกกันจริง ทำกันจริง เด็กจะเกิดทักษะถาวรขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การสอนทักษะการเขียนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาถึงแม้ครูผู้สอนจะได้พยายามฝึกทักษะการเขียนให้นักเรียนตั้งแต่วัยพื้นฐาน แต่นักเรียนก็ยังมีข้อบกพร่องในการเขียน ข้อบกพร่องในงานเขียนนับเป็นปัญหาที่ครูผู้สอนจะต้องรีบแก้ไขโดยด่วน เพราะการเขียนเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ที่สำคัญของนักเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจะต้องแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียน เพราะหากครูผู้สอนละเลยข้อบกพร่องนั้นไปจะเป็นสาเหตุให้นักเรียนที่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ประสบความสำเร็จทางการเรียนในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปเท่าที่ควร เพราะต้องใช้การสังเกต จดจำและฝึกฝนก็จะทำให้สามารถเขียนสะกดได้ถูกต้องและรวดเร็ว โดยใช้หลักฐานที่เชื่อถือและตรวจสอบได้ คือ พจนานุกรม คำที่ไม่แน่ใจและจดจำว่าเขียนอย่างไร

การเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุงแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูภาษาไทยจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่ง คือ การสอนโดยใช้แบบฝึก เพราะแบบฝึกสามารถลดภาระขั้นตอนของครู แต่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ การที่ครูสร้างและนำแบบฝึกไปใช้ในการเรียนการสอน ต้องเหมาะสมกับระดับ วัย ความรู้ความสามารถของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เน้นเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากผู้เรียนมีความสามารถแตกต่างกันจึงเป็นการช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า “ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ” เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ครูดำเนินการสอนไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยถ่ายทอดเนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย การนำสื่อมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะยิ่งช่วย

เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้สูงขึ้น เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การเรียนด้วยชุดการเรียนรู้ ยังช่วยให้ครูได้รับความสะดวก ประหยัดเวลาในการเตรียมการสอน ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน และมีส่วนร่วมในการเรียนของตน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีแนวคิดในการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทยในการแก้ปัญหาทักษะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 8 (อนุบาลพื้นที่เป็นจริง) เพื่อศึกษาว่าชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำภาษาไทย จะมีประสิทธิภาพเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร

นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 8 (อนุบาลพื้นที่เป็นจริง) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 30 คน เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย อยู่ในระดับต่ำ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

3. เนื้อหา

3.1 บัญชีคำพื้นฐานวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,090 คำ

ดำเนิน การคัดเลือกคำโดยการให้นักเรียนร่วมกันสำรวจคำยาก ได้คำยากที่สามารถนำมาจัดแบ่งตามประเภทของคำจำนวน 290 คำ หลังจากนั้นนำคำยากไปให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ช่วยคัดคำยากเพื่อกำหนดเป็นขอบเขตเนื้อหา และนำมาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

4. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 24 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนโดยใช้พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดการันต์ เรียบเรียงให้ถูกต้องและได้ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานพุทธศักราช 2554

2. ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ประกอบการสอนสำหรับครู ใช้กับนักเรียนเพื่อพัฒนาการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

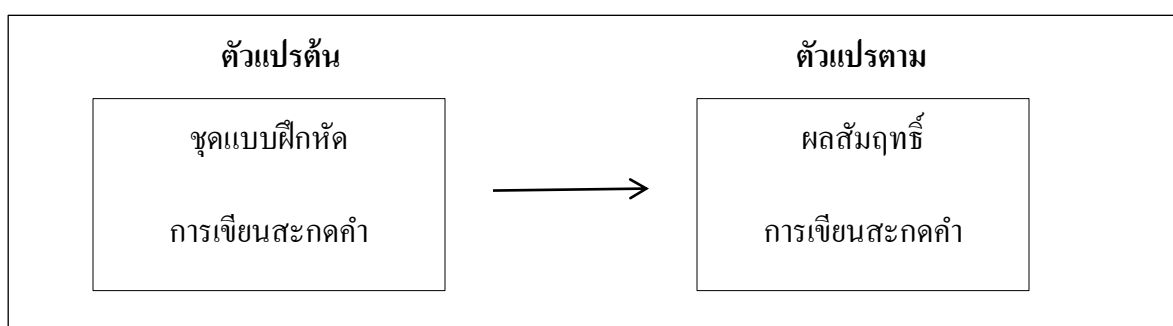
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

4. ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการเขียนสะกดคำซึ่งได้จากคะแนนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์โดยใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสูงขึ้น
3. ครูได้แนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อเป็นต้นแบบให้แก่บุคลากรทางการศึกษา ในการพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.2 โครงสร้างหลักสูตร
 - 1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
2. การเขียนสะกดคำ
 - 2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 2.3 หลักการเขียนสะกดคำ
 - 2.4 ปัญหาของการเขียนสะกดคำ
3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก
 - 3.1 ความหมายของแบบฝึก
 - 3.2 ความสำคัญของแบบฝึก
 - 3.3 ลักษณะแบบฝึกที่ดี
 - 3.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี
 - 3.5 ประโยชน์ของแบบฝึก
4. หลักจิตวิทยาในการสอน
 - 4.1 การจำและความคงทนในการเรียนรู้
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ 2551)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรแกนกลางหรือหลักสูตรระดับชาติที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ดังต่อไปนี้

1. วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

2. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมาย และมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 2) เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 3) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
- 4) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้เวลาและการจัดการเรียนรู้
- 5) เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 6) เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัยครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

3. จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดีมีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานดังนี้

- 1) มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เห็นคุณค่าของตนเองมีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
- 3) มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
- 4) มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิต และการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- 5) มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมมีจิตสำนึกในคุณธรรมที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

4. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ในการพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

- 1) ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผล และความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
- 2) ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3) ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองสังคมและสิ่งแวดล้อม

4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหา และความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

1.2 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตรสถานศึกษา เป็นการกำหนดสาระการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เพื่อบรรลุตามมาตรฐานที่กำหนด หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยประกอบไปด้วย 5 สาระ 5 มาตรฐาน โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

กล่าวโดยสรุปสาระและมาตรฐานเป็นเป้าหมายหรือสิ่งที่คาดหวังในการเรียนการสอนการสร้างเสริมเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติกับหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรสถานศึกษาต้องมีลักษณะเป็นหลักสูตรอิงมาตรฐาน คือ ยึดมาตรฐานเป็นเป้าหมายและกรอบทิศทางการจัดทำหลักสูตรที่สำคัญที่สุด คือ หลักสูตรที่ใช้ในระดับชั้นเรียนซึ่งจะเกิดผลโดยตรงในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐาน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ครูผู้สอนต่างกลุ่มสาระต่างระดับชั้นจะใช้ในการสื่อสารสร้างความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนและพัฒนาผู้เรียน

1.3 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุความสำคัญของภาษาไทยว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กล่าวโดยสรุป การจัดหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมุ่งเน้นคุณภาพผู้เรียน การใช้ภาษามุ่งเน้นทักษะทั้ง อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด เพื่อให้การสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ รักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้ ใช้ภาษาใน

การพัฒนาตนและสร้างสรรค์งานอาชีพ ตระหนักในวัฒนธรรม ภูมิใจ ชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรม นำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกล

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย 5 สาระ และ 5 มาตรฐาน การเรียนรู้คือ สาระการอ่าน ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน สาระการเขียนใช้กระบวนการเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ และรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระการฟัง การดู การพูด เลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์ สาระหลักการใช้ภาษา เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ และใช้ภาษาแสวงหาความรู้เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรม อาชีพ สังคมและชีวิตประจำวัน และสาระวรรณคดี และวรรณกรรม เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่าหลักสูตรได้แบ่งสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม ในแต่ละสาระได้กำหนดมาตรฐานของสาระไว้อย่างชัดเจน โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนมีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทย

สนธิ สัตโยภาส (2556 : 58) กล่าวถึงหลักการสอนที่ครูควรคำนึงถึง ดังนี้

1. สอนภาษาไทย ให้สอดคล้องกับธรรมชาติ เพราะชีวิตประจำวันของมนุษย์จะใช้ทักษะทางภาษาราวละไม่น้อยกว่าสองทักษะเป็นแน่ เพราะฉะนั้นการสอนภาษาควรให้สัมพันธ์ไปในการสอนแต่ละครั้งด้วย

2. ควรสอดแทรกทักษะทางภาษาขณะที่มีการเรียนการสอน เพราะเราถือว่าภาษาไทยเป็นปัจจัยของการเรียนทุกวิชา ถ้าพบข้อบกพร่องเกี่ยวกับทักษะทางภาษาไทยขณะเรียนวิชาใด ควรแก้ไขทันที

3. สอนภาษาไทยให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ขณะสอนภาษาไทยถ้าเนื้อหาขึ้นไปเกี่ยวข้องกับวิชาใดควรสอนให้สัมพันธ์กันได้เลย

4. สอนภาษาไทยเมื่อผู้เรียนมีความพร้อม การสอนแต่ละครั้งควรเริ่มด้วยการมีความพร้อมทั้งกายและใจ ก่อนที่จะเรียน

5. เรื่องที่นำมาสอนควรมีความหมายต่อผู้เรียน โดยเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเด็กเป็น เรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก เป็นรูปธรรมและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

6. ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ เพราะฉะนั้นควรฝึกบ่อยๆ ครูควรหาแบบฝึกหัดอย่างเพียงพอ

7. การสอนภาษาไทยโดยใช้สื่อการสอน เพื่อให้เกิดความสนใจและความเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น

8. สอนภาษาไทยโดยใช้กิจกรรมการสอน ครูควรเปลี่ยนแปลงวิธีสอนและกิจกรรมอยู่เสมอ

9. สอนภาษาไทยโดยฝึกให้ผู้เรียนรู้จักใช้ความคิด ครูควรให้เด็กคิดเป็น มีเหตุผลและมีวิจารณญาณ

10. สอนภาษาไทยควรมีการเสริมแรงและการจูงใจอยู่เสมอ

กล่าวโดยสรุป หลักการสอนภาษานั้นเป็นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องยึดไว้ และศึกษาให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะทำการสอนภาษาไทย เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ คำนึงถึงการสอดแทรกทักษะทางภาษาทุกครั้งที่มีโอกาสและเรื่องที่สอนให้มีประโยชน์ต่อนักเรียน นักเรียนก็จะเกิดความสนใจยิ่งขึ้น ถ้าครูใช้สื่อที่น่าสนใจ ความสนใจก็จะเพิ่มขึ้นอันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่แท้จริง สุดท้ายเด็กก็จะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การเขียนสะกดคำ

2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำจัดเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่นำไปสู่การพัฒนาการเขียนในระดับที่สูงขึ้น มีผู้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

สายทิพย์ นุกูลกิจ (2549 : 60) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรที่ไม่ใช่เป็นการใช้ถ้อยคำตามธรรมดาทั่วไปแต่เป็นข้อความที่แต่งตามรูปแบบที่กำหนดอย่างมีศิลปะ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545:54) ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้เวลาฝึกนานกว่าทักษะอื่นๆ เริ่มตั้งแต่การคัดลายมือ การเขียนตัวหนังสือให้ถูกแบบ การสะกดคำให้ถูกต้อง การถ่ายทอดความคิดออกเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นเข้าใจ ตลอดจนการเขียนถ้อยคำสำนวนให้สละสลวยได้ประโยชน์ตรงตามจุดประสงค์

บัณฑิตา แจ้จบ (2545:8) ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นการนำพยัญชนะต้นมาประสมกับสระและวรรณยุกต์บางคำมีตัวสะกดที่ตรงตามมาตรา คือมีพยัญชนะ ใช้ตัวสะกดตัวเดียว บางคำมีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา คือ มีพยัญชนะใช้สะกดหลายตัว หรือบางคำมีทั้งตัวสะกดและตัวการันต์

นิมิต เพชรจันทน์ (2547:20) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึงการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และเครื่องหมายต่างๆ มาผสมกันตามหลักของอักษรวิธีทางภาษาจนได้พยางค์หรือคำทั้งมีความหมายและไม่มีความหมายและนำไปใช้ตามจุดประสงค์

จากความหมายของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ คือ การเขียนเรียงลำดับอักษร ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด ตัวการันต์ และเครื่องหมายต่าง ๆ เรียบเรียงเป็นคำได้ถูกต้อง เขียนถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดของตนเอง เขียนตอบคำถาม เขียนเล่าเรื่องและใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องออกเสียงได้ชัดเจนสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นพื้นฐานของการศึกษาทุกระดับและทุกสาขาวิชาเพื่อสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตรงตามจุดมุ่งหมาย

2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องเขียนให้ถูกต้อง เพื่อส่งสารและรับได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งมีผู้ให้ความเห็นในด้านนี้ไว้ดังนี้

พฐ ทั้งแดง (2534 : 10) ให้ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนทุกวิชาและเป็นแขนงหนึ่งในวิชาภาษาไทยซึ่งนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดทักษะและความสามารถทางการเขียน ซึ่งการเขียนเป็นการแสดงออกทางภาษา เป็นการถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกไปสู่ผู้อ่าน ผู้มีประสบการณ์มากจะสามารถรวบรวมความคิดจากการฟัง การพูดและการอ่าน แล้วถ่ายทอดสัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจในความคิด ความรู้สึกตรงกับเจตนารมณ์ของผู้เขียน

สราวุธ เฟื่องศรีโคตร (2539:14) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดยังส่งผลทำให้ผู้อ่านประเมินในระดับที่ต่ำลง ดังนั้นการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจในความหมายที่แท้จริงถือว่าเป็นส่วนหนึ่ง ที่สร้างการยอมรับนับถือเกิดความเชื่อมั่น และศรัทธาจากผู้อ่านรวมทั้งสร้างความประทับใจที่ดีระหว่างผู้อ่านและผู้เขียนได้ในทางกลับกันหากผู้เขียนสะกดคำผิดก็จะเสียความยอมรับนับถือจากผู้อ่านตั้งแต่เริ่มต้น ดังนั้นควรให้ความสำคัญกับการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้ถูกต้อง

วรรณิ โสมประยูร (2544:156) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นทางการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำผิดเสมอจะไม่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเอง ดังนั้นการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนเป็นอย่างยิ่ง เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เมื่อเริ่มเขียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่างๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน ช่วยให้เด็กใช้คำต่างๆ ได้ถูกต้องกว้างขวางครูจึงต้องฝึกฝนนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกระดับชั้น

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่า ความสำคัญของการเขียนสะกดคำคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์หรือตามหลักภาษาไทยและการเขียนสะกดคำยังถือเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาไทย เพราะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญนักเรียนสามารถนำประโยชน์ที่ได้รับจากการเขียนสะกดคำไปใช้ต่อยอดในการเขียนทุกๆ สารการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

2.3 หลักการเขียนสะกดคำ

สุปราณี พฤติการณ (2543 : 5 - 6) ได้เสนอแนะการสอนเขียนสะกดคำไว้ว่า

1. ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
2. ครูต้องอธิบายให้นักเรียนจดจำการเขียนสะกดคำต่าง ๆ โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว
3. สอนเรื่องตัวสะกดให้สัมพันธ์กับการอ่านและการฟัง
4. ควรให้ออกาสนักเรียนได้ฝึกเขียนให้มากที่สุดและครูต้องตรวจแก้ไขตัวสะกดในงานเขียนของนักเรียนทุกครั้ง
5. ให้นักเรียนจดบันทึกตามคำสอนครู ควรเขียนคำที่มักสะกดผิดบนกระดาน
6. ครูควรสอนความหมายของคำด้วย เพื่อช่วยให้นักเรียนจำได้ดียิ่งขึ้น
7. ครูควรบอกที่มาของคำนั้นๆ เช่น คำนวน แผลงมาจาก คุณ จะต้องใช้ ณ สะกด
8. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มให้คนหาคำในเรื่องที่เรียนแล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันบอก

ความหมายและเฉลย

9. ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ที่เจอไว้ในสมุดแล้วเรียบเรียงเป็นหมวดหมู่
10. ครูรวบรวมคำผิดจากหนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่างๆ มาให้นักเรียนแก้ไขให้ถูกต้อง
11. สอนคำที่สะกดเหมือนกันเป็นกลุ่ม เช่น รมย์ ภิรมย์ รื่นรมย์ เริงรมย์
12. สอนคำอ่านออกเสียงเหมือนกัน ตัวสะกดต่างกันและมีความหมายต่างกัน เช่น

“ยาน” ขวดยาน หย่อนยาน ญาณ วิญญาณ

13. ครูใช้วิธีบอกให้เขียนแล้วตรวจ โดยใช้บัตรคำประกอบการสอน
14. ครูนำบัตรคำที่ใช้สอนเรื่องตัวสะกดมาติดไว้ที่ป้ายประกาศหน้าห้อง หรือบริเวณที่

นักเรียนเห็นได้เสมอ

15. ครูนำเกณฑ์การเขียนสะกดคำมาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จดจำได้ง่าย
16. ครูนำคำที่มักสะกดผิดมาแต่งคำประพันธ์ จะช่วยให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
17. ให้นักเรียนเขียนสะกดคำยากบนกระดาน
18. ฝึกให้นักเรียนเขียนเรียงความแล้วตรวจการเขียนสะกดคำโดยให้เปิดพจนานุกรม

ตรวจของตนเองหรือของเพื่อน

19. ครูควรรหาประโยคหรือข้อความสั้นๆ ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ลงในช่องว่าง
20. ครูนำเนื้อหาจากหลักภาษาไทย เช่น คำสมาส คำควบกล้ำ มาแต่งเป็นประโยค

รวบรวมไว้

21. ครูกำหนดคำศัพท์แล้วให้นักเรียนเขียนเป็นประโยค

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2538 : 169 – 170) ได้เสนอแนะหลักการเขียนสะกดคำดังนี้ ครูทำบัญชีคำยากแจกให้นักเรียน แล้วนำคำเหล่านั้นมาให้นักเรียนเขียน นำประโยคที่ประกอบด้วยคำผิดให้นักเรียนแก้คำที่เขียนผิดแบ่งกลุ่มแข่งขันสะกดคำ ทำบัญชีสะกดคำผิดปะปนกันให้นักเรียนทำเครื่องหมายถูกผิดให้แก่คำที่สะกดผิดให้รวบรวมคำยากมาทำเป็นบัญชีเรียงลำดับตามตัวอักษร นำคำยากมาเป็นข้อทดสอบแบบเลือกตอบและฝึกหาคำพ้องจากพจนานุกรม

สรวดี เพ็งศรีโคตร (2539:25) ได้สรุปหลักการเขียนสะกดคำไว้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้ถูกต้องแม่นยำ ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. ให้นักเรียนได้มองเห็นรูปคำว่ามีลักษณะอย่างไร ประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดอะไรบ้าง
 2. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจนเป็นคำ ๆ
 3. ฝึกให้นักเรียนสะกดคำด้วยปากเปล่า โดยวิธีแจกลูกสะกดคำโดยออกเสียงดัง ๆ อย่างชัดเจน
 4. สอนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำนั้นๆ และยกตัวอย่างการใช้คำนั้นๆ
 5. ฝึกให้ลงมือเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลาย ๆ ครั้ง
 6. ให้นักเรียนระลึกคำที่เขียน แล้วเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบ
 7. ตรวจสอบว่าถูกต้องหรือไม่ ถ้าไม่ถูกต้องให้กลับไปดูคำนั้นใหม่
 8. ใช้คำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยค โดยอาจแต่งด้วยปากเปล่าก็ได้
 9. ทบทวนการเขียนอีกครั้งหนึ่ง โดยทำแบบฝึกทักษะ
- จากแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนสะกดคำ จะเห็นว่าวิธีการสอนที่ครูสามารถเลือกให้เหมาะสมกับเด็กนั้นมีหลายวิธีโดยครูอาจใช้วิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งหรือใช้วิธีสอนและกิจกรรมหลาย ๆ อย่างประกอบกันก็ย่อมทำได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมซึ่งครูเป็นผู้พิจารณาเลือกสอนให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งในการเขียนสะกดคำควรยึดหลักที่สำคัญประกอบด้วย การให้นักเรียนรู้ความหมายของคำ การให้เห็นรูปของคำว่าประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด อะไร หลักจากนั้นก็ให้นักเรียนเขียนเลียนแบบคำนั้นหลาย ๆ ครั้ง เขียนไม่ดูแบบและการนำไปใช้กับสถานการณ์อื่นที่ต่างกัน

2.4 ปัญหาของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนและครูสอนภาษาไทยเป็นอย่างมากซึ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงปัญหาของการเขียนสะกดคำไว้หลายท่าน

กรณีการ์ พวงเกษม (2532:2) ได้กล่าวถึงปัญหาและข้อบกพร่องจากการเขียนสะกดคำว่ามีรูปแบบในการเขียนสะกดคำผิด ดังนี้

1. เขียนพยัญชนะผิดตำแหน่ง
2. การตัดและเติมสระ สระเปลี่ยนรูป การเขียนสระผิด
3. ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง
4. ใช้ตัวการันต์ผิด

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 : 75) ได้กล่าวถึงปัญหาของการเขียนว่า ปัญหาของการเขียนสะกดคำส่วนมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับการสะกดการันต์ นักเรียนประถมศึกษาส่วนมากยังเขียนสะกดการันต์ผิดพลาด เพราะเด็กไม่ได้รับการฝึกการเขียนสะกดอย่างถูกวิธีและเพียงพอ ฉะนั้นครูควรจัดกิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำให้นักเรียนเกิดความรู้และสนุกสนาน เพื่อช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยโดยการจัดทำแบบฝึกสะกดคำยากที่น่าสนใจให้นักเรียนอยากเรียนรู้

อจันร ชิวพันธ์ (2554 : 75) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องของการเขียนสะกดคำ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างທີ່สะกดผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักประวิสรรชนีย์
3. นักเรียนไม่ทราบความหมาย เพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง กลอง
5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอด้ก ค็อกเตอร์ แท็กซี
6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูกต้อง เช่น คราว คลอง ครอง กลอง กรอง

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากนักเรียนไม่รู้หลักเกณฑ์ทางภาษา ไม่ทราบความหมายของคำ ฟังไม่ชัด แยกเสียงไม่ดี ขาดทักษะการสังเกต ขาดการฝึกฝน ส่งผลให้เขียนผิด ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้เป็นสำคัญเพื่อหาวิธีการแก้ไขและพัฒนาต่อไป

3. การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึก

3.1 ความหมายของแบบฝึก

สาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกทำซ้ำบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญ ดังนั้น กระบวนการเรียนรู้จึงเน้นในเรื่องการให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติซึ่งสิ่งสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้คือ แบบฝึกมีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ดังนี้

ชนิษฐา แสงภักดี (2540 : 10) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝน หรือเสริมสร้างและพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนจนมีประสบการณ์และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง

นวนลนุช สีทองดี (2541: 29-35) กล่าวว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ใช้ฝึกทักษะ เพื่อสร้างความคิดรวบยอดให้แก่ผู้เรียนเพื่อจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็ว แต่ต้องได้รับการฝึกหลาย ๆ ครั้งหลายรูปแบบเมื่อนักเรียนได้รับการฝึกแล้วอย่างน้อยก็พัฒนาตนเองดีขึ้น

อารีย์ วาสน์อำนวย (2545: 48) ให้ความหมายของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกคืออุปกรณ์ การเรียนการสอนอย่างหนึ่งอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย น่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อจะได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความคล่องแคล่วความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ ด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง

จากความเห็นข้างต้นสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกฝนและพัฒนาทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดความเข้าใจโดยมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการเขียนเพิ่มมากขึ้นและเป็นการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน

3.2 ความสำคัญของแบบฝึก

ทักษะการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่ผู้เรียนต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แบบฝึกเป็นส่วนที่เพิ่มหรือเสริมจากบทเรียนใช้เป็นอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน จะช่วยให้ทราบพัฒนาการทางทักษะทั้งสี่ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน ทำให้ครูสามารถเห็นข้อบกพร่องในการใช้ภาษาของนักเรียนซึ่งจะได้หาทางแก้ไขได้ทันที เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนคือเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้เป็นเครื่องมือวัดผลและ

ประเมินผลการเรียนช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

ชาญชัย อาจินสมาจาร (2540 : 98) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกหัดเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่นักเรียนต้องเรียนและเป็นโครงการที่ต้องทำให้เสร็จโดยให้นักเรียนทบทวนความรู้จากบทเรียนที่ผ่านมา ทำให้ทราบได้นักเรียนทำอะไรและทำให้สำเร็จผลอะไรในบทเรียนซึ่งสามารถใช้ได้ทั้งในชั้นเรียนและที่บ้าน

กันต์คันย์ วรจิตติพล (2542 : 43) ได้ให้ความสำคัญของแบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือทางการเรียนอย่างหนึ่งที่มุ่งให้นักเรียนฝึกกระทำด้วยตนเอง เพื่อจะได้มีทักษะหรือความชำนาญเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้ในภาคทฤษฎีหรือด้านเนื้อหา

สรุปได้ว่า แบบฝึกหัดมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนทุกวิชา โดยเฉพาะการฝึกทักษะทางภาษาในทุก ๆ ด้านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

3.3 ลักษณะแบบฝึกที่ดี

การจัดทำแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะทางภาษา เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์นั้นต้องเหมาะสมสอดคล้องกับทักษะที่จะฝึกด้วย มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

อัญชลี แจ่มเจริญ (2553:12) กล่าวถึง แบบฝึกหัดที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. ควรใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน
2. ควรสร้างขึ้นเพื่อสิ่งที่จะสอนและเกี่ยวข้องกับนักเรียน
3. คำพูดและเนื้อหาความรู้เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและเป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่

แล้ว

4. สิ่งที่ฝึกแต่ละครั้ง ควรเป็นแบบฝึกสั้นๆ และเข้าใจง่ายไม่น่าเบื่อและที่สำคัญจะกระตุ้นให้เด็กได้สนใจใคร่ฝึก

วรรณ แก้วแพรก (2540: 32) กล่าวถึง แบบฝึกหัดที่ดีมีลักษณะดังนี้

1. เนื้อหาที่จะนำมาควรเป็นเนื้อหาในบทเรียนหรือสอดคล้องความสัมพันธ์กับบทเรียนทั้งที่เป็นคำ ประโยค ข้อความ เนื้อเรื่อง และเนื้อหาตรงตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
2. มีหลายแบบหลายลักษณะ เพื่อไม่ให้เบื่อและเป็นการท้าทาย

3. ต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำ เข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้นตามระดับชั้นของนักเรียน

4. ต้องส่งเสริมให้นักเรียนใช้ความคิด โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน

5. ต้องไม่มีลักษณะอย่างข้อสอบโดยทั่วไป ที่มุ่งวัดความรู้และความเข้าใจเพียงอย่างเดียว แต่ต้องมีลักษณะเร้าความสนใจ ชั่วๆและจูงใจให้นักเรียนคิดพิจารณาและได้ศึกษาจนเกิดความรู้ความเข้าใจในทักษะและสามารถใช้คำได้สูงขึ้น

จันทร์ชัย มหาโพธิ (2543: 9) กล่าวว่าลักษณะที่ดีของแบบฝึกควรประกอบด้วย

1. ควรมีข้อแนะนำในการใช้
2. มีให้เลือกทั้งแบบตอบ แบบจำกัด และแบบอย่างเสรี
3. คำสั่งหรือตัวอย่างที่ยกเป็นแบบฝึกไม่ควรยาวเกินไปและไม่ควรยากแก่การเข้าใจ
4. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

จากแนวคิดที่กล่าวมาสรุปได้ว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีต้องคำนึงถึงการใช้หลักจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน ไม่น่าเบื่อและที่สำคัญต้องกระตุ้นให้นักเรียนสนใจใคร่รู้ มีคำชี้แจงสั้นๆ ใช้เวลาที่เหมาะสมและมีความหลากหลาย นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองได้ อีกทั้งใช้เป็นสื่อพัฒนาทักษะความสามารถด้านการเขียนได้เป็นอย่างดี

3.4 หลักการสร้างแบบฝึกที่ดี

แบบฝึกเป็นเครื่องมือสำหรับให้นักเรียนฝึกบ่อยๆ และซ้ำกันหลายๆ ครั้งจะช่วยให้นักเรียนเกิดความคล่องแคล่วในการเขียนสะกดคำได้ การสร้างแบบฝึกให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดนั้นมิผู้เสนอแนะดังนี้

วรรณ แก้วเพชร (2526 : 87) กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกว่า

1. มีความมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากการสอนบทเรียนหรือเนื้อหาชิ้นๆ
4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้าโดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือทำเป็นบทๆ ตามบทเรียนพร้อมทำเฉลยไว้ด้วย

วิชัช เพชรเรือง (2531 : 77) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึกหัดควรมีลักษณะ ดังนี้

1. แบบฝึกหัดต้องมีเอกภาพและสมบูรณ์แบบในตัว
2. เกิดจากความต้องการของผู้เรียนและสังคม
3. ครอบคลุมเนื้อหาหลายวิธีโดยบูรณาการกับการอ่าน
4. ใช้แนวคิดใหม่ในการทำกิจกรรม
5. สนองความสนใจใคร่รู้และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการ

เรียนรู้

6. คำนึงถึงพัฒนาการและวุฒิภาวะของผู้เรียน
7. เน้นการแก้ปัญหา
8. ครูและนักเรียนมีโอกาสวางแผนร่วมกัน
9. แบบฝึกหัดควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่ เป็นสิ่งที่สามารถปรับและรับเข้าสู่

โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้

พรรณิภา อ่อนแสง (2532 : 42) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกหัดควรมีลักษณะ ดังนี้

1. จะต้องตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเนื้อหาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
3. ขั้นต่างๆ เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก
 - 3.1 ศึกษาปัญหาความบกพร่องของเด็กในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาและกระบวนการเรียนรู้
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชาที่สอน
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึก
 - 3.5 กำหนดรูปแบบและการสร้างแบบฝึกให้ตรงกับเนื้อหาที่ต้องการแก้ไข

เกษรา ภัทรเดชไพศาล (2541 : 36-37) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบฝึก ดังนี้

1. สร้างแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน
2. เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยเริ่มจากการฝึกการออกเสียงแบบพยางค์ คำ วลี

ประโยค และคำประพันธ์

3. แบบฝึกบางแบบฝึกให้ใช้ภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็กจึงจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในการฝึกและช่วยย่นย่อให้ติดตามต่อไปตามหลักการจูงใจ

4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นเป็นแบบสั้นๆ ง่ายๆ ใช้เวลาฝึกเป็นเวลา 30-40 นาที

5. เพื่อป้องกันความเบื่อหน่ายแบบฝึกต้องมีลักษณะต่างๆ กัน เช่น ประสมคำจากภาพ เดิมคำลงในช่องว่าง อ่านคำประพันธ์ ฟังร้องเพลงและใช้เกมต่างๆ ประกอบ

จากแนวคิดที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกนั้นจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยาการเรียนรู้ มีการฝึกที่เหมาะสมจึงมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน การสร้างแบบฝึกให้มีรูปแบบที่น่าสนใจโดยคำนึงถึงความพร้อมและความสามารถของนักเรียน สำหรับคำที่จะมาสร้างนั้นควรเป็นคำมาจากหนังสือเรียน โดยพิจารณาคำที่นักเรียนมีปัญหาในการเขียนสะกดคำ แบบฝึกที่สร้างขึ้นควรมีการหาประสิทธิภาพได้

3.5 ประโยชน์ของแบบฝึก

ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ แบบฝึกเสริมทักษะเป็น สื่อการเรียนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนภาษาไทย ได้มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538 :5) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะทางภาษาได้ดีขึ้น
3. ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในจิตใจ
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในเวลาเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

นิภาพร วงษ์ศิลา (2553 : 46) กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกไว้ว่า เป็นส่วนเพิ่มหรือเสริม หนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มากเพราะ แบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นเป็นระบบระเบียบช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษา แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กฝึกทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น ช่วยเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลเนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ประโยชน์ของแบบฝึกดังนี้

1. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ซึ่งเกิดจาก
 - 1.1 ฝึกทันทีหลังจากเด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้นๆ
 - 1.2 ฝึกซ้ำหลายๆครั้ง
 - 1.3 เน้นเฉพาะเรื่องที่ต้องการฝึก
 2. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
 3. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองได้ต่อไป
 4. การให้เด็กทำแบบฝึกช่วยทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงและแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันทั่วทั้ง
 5. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกจากที่อยู่ในบทเรียน จะช่วยให้เด็กฝึกฝนอย่างเต็มที่
 6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครู ประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนทำ ให้เด็กมีเวลาและฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
 7. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าที่จะพิมพ์ลงในกระดาษทุกครั้งและผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ
- จากสิ่งที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นการช่วยเพิ่มเติมการใช้ทักษะทางภาษาให้ดีขึ้น ใช้ภาษาได้ถูกต้อง ช่วยให้ครูมองเห็นความบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจน เห็นความก้าวหน้าของนักเรียนและช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้อย่างเต็มที่และเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้วนักเรียนสามารถนำไปฝึกฝนนอกเวลาเรียนได้อย่างเต็มที่ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน

4. หลักจิตวิทยาในการสอน

4.1 การจำและความคงทนในการเรียนรู้

การสอนภาษาไทยเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ครู ภาษาไทยต้องนำหลักจิตวิทยามาใช้สร้างบรรยากาศและจัดสภาพการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ดังที่ สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย์ (2541 : 139-154) ได้เสนอหลักจิตวิทยาในการสอนภาษาไทยไว้ สรุปได้ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (individual differences) ครู ภาษาไทยต้องคำนึงอยู่เสมอว่า นักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจทางภาษาแตกต่างกัน เด็กผู้หญิงจะมีความถนัด ความสามารถและทักษะทางภาษาสูงกว่าเด็กผู้ชายในระดับอายุเดียวกัน เด็กแม่แต่เพศเดียวกันก็มีความสามารถทางภาษาต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพร่างกาย สติปัญญา ฐานะ เศรษฐกิจสังคมทางครอบครัว สิ่งแวดล้อมทางบ้านและชุมชน ที่อาศัยอยู่ การดูแลเอาใจใส่ และการปลูกฝังทักษะทางภาษาก่อนเข้าเรียน ฯลฯ ก่อนสอนควรทดสอบความสามารถทางภาษาของเด็กก่อน เด็กคนใดมีความสามารถสูงก็สนับสนุนให้ฝึกทักษะสูงยิ่งขึ้น เด็กคนใดมีทักษะต่ำพยายามสอนซ่อมเสริมให้เป็นพิเศษ
2. ความพร้อม (readiness) เด็กที่เข้ามาเรียนในโรงเรียนจะมีความพร้อมด้านการอ่าน การเขียนแตกต่างกัน ถ้าครูภาษาไทยมีข้อทดสอบมาตรฐานวัดความพร้อมก็จะเป็นกรณีที่พอจะทราบได้ว่า เด็กที่สอนมีความพร้อมในการอ่านการเขียนเพียงใด
3. กระบวนการเรียนรู้ (learning process) การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการมีประสบการณ์ตรง การฝึกปฏิบัติและการที่ผู้เรียนได้มีปฏิกริยากับสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้นี้จะเข้าไปในทำนองที่ผู้เรียนเกิดความงอกงามขึ้น และผู้เรียนรู้แล้วจะคงทนถาวร ไม่มีการลืมและในบางกรณี ก็สามารถถ่ายทอดความรู้ไปใช้ในสถานการณ์อื่นได้
4. การเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมาย (purposeful learning) ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ถ้านักเรียนได้ทราบจุดมุ่งหมายและประโยชน์ที่จะได้รับในเรื่องที่เรียนก็จะทำให้นักเรียนจะสนใจเรียนและตั้งใจเรียนมากขึ้นยิ่งไปกว่านั้นถ้านักเรียนได้มีส่วนร่วมในการตั้งจุดมุ่งหมายของบทเรียนและวางแผนการเรียนร่วมกับครู แล้วก็จะทำให้ผลการเรียนดียิ่งขึ้นไปอีก เพราะเป็นความต้องการและเป็นแรงขับของนักเรียนเอง ซึ่งการเรียนรู้ต้องมีจุดมุ่งหมาย มีลำดับขั้นการแสดงพฤติกรรมของครู

โดยครูเร้าความสนใจนักเรียน นักเรียนจะตั้งจุดมุ่งหมายชั่วคราว ครูจึงชี้แจงวัตถุประสงค์แสดงวิธีการแสดงตัวอย่างสอนเป็นลำดับขั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนทดลองจัดทำกิจกรรมโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

5. การเรียนรู้โดยการกระทำ (learning by doing) ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ นักเรียนจะมีความคล่องแคล่วชำนาญในทักษะภาษา เพราะได้มีประสบการณ์ตรง ได้ลงมือกระทำเอง การเรียนภาษาไทยโดยมีครู เป็นผู้บรรยายไม่เปิดโอกาสให้นักเรียนลงมือกระทำหรือมีโอกาสน้อยมากนักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการเรียนน้อยที่สุด

6. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (law of exercise) นักจิตวิทยาชื่อธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้กล่าวถึงกฎของการเรียนรู้โดยการฝึกฝนว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีต่อเมื่อได้มีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ โดยลักษณะวิชาแล้วผู้เรียนจะมีทักษะทางภาษาดี มีความรู้ความเข้าใจและเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไทยก็ต่อเมื่อ ได้ฝึกฝนและกระทำซ้ำถ้าผู้เรียน ได้ฝึกฝนได้ทำแบบฝึกหัดได้ใช้ทักษะภาษามากเท่าใดก็จะช่วยให้มีทักษะดีมากขึ้นเท่านั้น

สรุปได้ว่าครูควรนำหลักจิตวิทยาไปใช้ในการสอนภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์สูง และครูภาษาไทยควรคำนึงอยู่เสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน ควรจัดประสบการณ์ในการเรียนการสอนให้เหมาะกับเด็ก ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะเด็กจะมีความชำนาญในทักษะภาษาโดยการลงมือปฏิบัติและฝึกฝนสม่ำเสมอ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้อง

อรอุมา ดังพัฒนาสมบุญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา จังหวัดนครปฐม จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องคำที่ใช้ บัน – บรร สูงสุด และเรื่อง ตัวการันต์ต่ำสุด นักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเพราะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ในขณะที่

เรียนและมีความสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมได้ฝึกอย่างหลากหลาย รูปเล่มมีความสวยงาม มีภาพสี ประกอบรวมทั้งช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยให้เขียนคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

นฤดี ผิวงาม (2545: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านคลองซ้อ สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง ครูต้องมีการพัฒนาแบบฝึกให้มีรูปแบบหลากหลายโดยเริ่มฝึกเป็นรายบุคคล เนื้อหาเป็นเรื่องใกล้ตัวมีภาพประกอบสีต้นสวยงามผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอน โดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องมาตราตัวสะกด และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนด้วยวิธีสอนทั้ง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่าง คือ ของโรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80 / 80) คือ 92.29 / 80.17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอน โดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอนโดยปกติ

สงบบ มั่นคง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ทางภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้า และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาโดยทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพหนอง

สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.66 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุดแบบฝึกทักษะนั้น ได้ผสมผสานเทคนิควิธีการเรียนรู้หลายรูปแบบมีเนื้อหาและกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับวัยระดับชั้นของผู้เรียนมีความสอดคล้องกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนประกอบด้วยสื่อ อุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ชุดแบบฝึกเป็นสื่อเทคโนโลยีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ดังนั้น ชุดแบบฝึกกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยจึงเป็นนวัตกรรมที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอนให้สูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ประชากร นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 8 (อนุบาลพื้นที่เป็นจริง) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 30 คน เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ

ขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
2. การสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นดำเนินการวิจัย

1. ขั้นก่อนทดลอง
2. ขั้นทดลอง
3. ขั้นหลังการทดลอง

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้น

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการสอนภาษาไทย เพื่อสรุปปัญหาการสอนภาษาไทยด้านต่าง ๆ รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุและศึกษาแนวทางการแก้ปัญหา ต่อจากนั้นมุ่งเน้นศึกษาปัญหาการสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. ประชากร

ประชากร นักเรียนโรงเรียนเทศบาล 8 (อนุบาลพื้นที่เป็นจริง) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 30 คน เนื่องจากนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยอยู่ในระดับต่ำ

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสร้างเครื่องมือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

1.1 แบบสำรวจคำยาก

1.2 แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

1.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ

1.4 แบบสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. การสร้างเครื่องมือ

2.1 แบบสำรวจคำยาก ผู้วิจัยได้สำรวจและจัดทำดังนี้

2.1.1 จัดทำแบบสำรวจคำยาก ซึ่งสำรวจจากคำในบัญชีคำพื้นฐาน วิชาภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 รวบรวมคำได้ทั้งสิ้น 290 คำ

2.1.2 สร้างแบบสำรวจคำยากจากการประมวลคำที่ได้ทั้งหมด 290 คำ โดยครูมอบหมายให้นักเรียนร่วมกันสำรวจคำยากจากบัญชีคำพื้นฐาน คำใดที่นักเรียนวงกลมล้อมรอบซ้ำกันมากที่สุดถือว่าคำนั้นเป็นคำยาก และเมื่อได้คำยากมาแล้วครูจะนำคำเหล่านั้นมาคัดเลือกเพื่อจัดประเภทคำ

2.1.3 นำบัญชีคำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภทคำ (คำศัพท์คำใดไม่สามารถจัดประเภทได้จะคัดออกไป) โดยแยกเป็นกลุ่มตามประเภทได้ดังนี้

1. คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ
2. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ
3. คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ
4. อักษรนำ จำนวน 83 คำ

รวมทั้งสิ้น 290 คำ

2.1.4 นำคำยาก 290 คำ ให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยจำนวน 3 ท่าน ช่วยคัดคำยากเพื่อกำหนดเป็นขอบเขตเนื้อหา ได้คำยากจำนวน 133 คำ และนำมาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.1.5 สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อสอบถามความคิดเห็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความเห็นต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และเป็นแนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกหัดต่อไป

2.2 แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยดำเนินงานตามขั้นตอนดังนี้

2.2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

2.2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี

2.2.3 ศึกษาเอกสารการสร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เคราะห์เนื้อหาการเรียนรู้ภาษาไทย

2.2.4 สร้างชุดแบบฝึกการเขียนสะกด จากบัญชีคำพื้นฐานที่นักเรียนร่วมกันสำรวจคำยาก โดยพิจารณาจากคำศัพท์ที่นักเรียนเลือก และพิจารณาว่าคำใดเป็นคำศัพท์ง่ายและไม่สามารถจัดประเภทคำได้จะคัดค้านออก

2.2.5 สร้างแบบสัมภาษณ์นักเรียน เพื่อสอบถามความคิดเห็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความเห็นต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และเป็นแนวทาง ในการสร้างชุดแบบฝึกหัดต่อไป

2.2.6 นำบัญชีคำศัพท์ที่ผ่านการคัดเลือกข้อ 2.2.4 โดยแยกกลุ่มตามลักษณะความซับซ้อนของอักษรวิธี เป็น 4 ประเภท ได้แก่ คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ อักษรนำ จำนวน 83 คำ แล้วนำบัญชีคำดังกล่าวสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

จำนวน 3 ท่าน และนำผลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานของขอบเขตเนื้อหาสำหรับสร้างแบบฝึก
ได้คำศัพท์รวม 133 คำ ซึ่งนำคำมาสร้างแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดังนี้

ตารางที่ 1 พฤติกรรมการเรียนรู้ที่คาดหวังและจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่อง	พฤติกรรมการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้
คำที่มี	อ่านและเขียนสะกดคำที่มีได้ อย่างถูกต้อง	1. บอกความหมายของคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง 2. จำแนกประเภทมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง 3. อ่านและเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง 4. ยกตัวอย่างคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้
คำที่มีเครื่องหมาย ทัณฑฆาต	อ่านและเขียนคำที่มี เครื่องหมายทัณฑฆาตได้อย่าง ถูกต้อง	1. บอกลักษณะของคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตได้อย่างถูกต้อง 2. อ่านและเขียนคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตได้อย่างถูกต้อง 3. ยกตัวอย่างคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตได้ถูกต้อง
คำควบกล้ำ	อ่านและเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ได้้อย่างถูกต้อง	1. บอกลักษณะของคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง 2. จำแนกประเภทของคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง 3. ยกตัวอย่างคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง

เรื่อง	พฤติกรรมการเรียนรู้ ที่คาดหวัง	จุดประสงค์การเรียนรู้
อักษรนำ	อ่านและเขียนอักษรนำได้อย่างถูกต้อง	1. บอกลักษณะของคำอักษรนำได้อย่างถูกต้อง 2. จำแนกประเภทของคำอักษรนำได้อย่างถูกต้อง 3. ยกตัวอย่างคำที่ใช้อักษรนำได้อย่างถูกต้อง

2.2.7 ผู้วิจัยได้นำคำศัพท์ยากต่าง ๆ จากบัญชีคำพื้นฐานข้อ 2.2.6 มาสร้างแบบฝึกต่าง ๆ ดังกล่าว เป็นชุดแบบฝึกจำนวน 4 ชุด ดังนี้

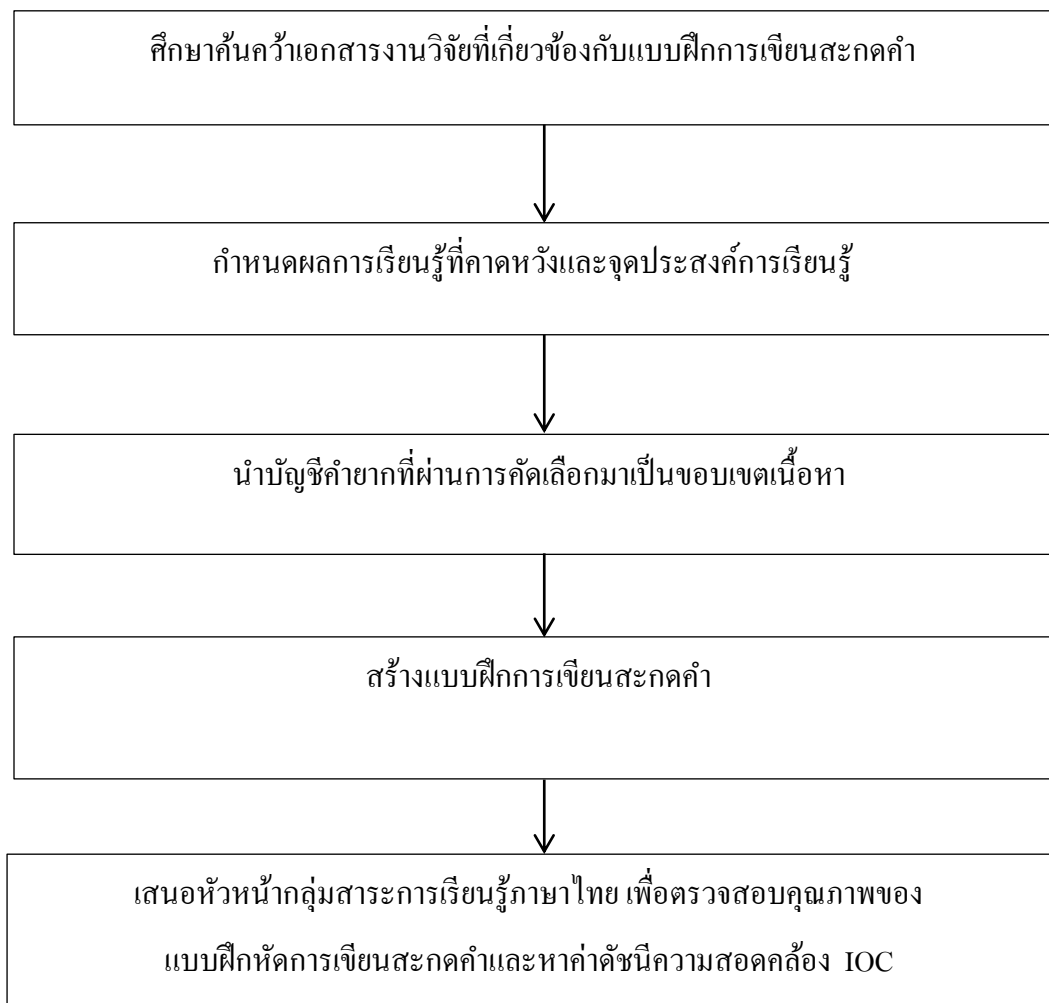
1. ชุดที่ 1 เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
2. ชุดที่ 2 เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
3. ชุดที่ 3 เรื่อง คำควบกล้ำ
4. ชุดที่ 4 เรื่อง อักษรนำ

2.2.8 นำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นไปให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.2.9 นำแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบคุณภาพเพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ IOC โดยครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน พิจารณาและให้คะแนนดังนี้

- +1 หมายถึง หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าคุณลักษณะของชุดแบบฝึกไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์
- ทั้งนี้ดัชนีความสอดคล้องที่ได้มีค่าเท่ากับ 1

การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำเพื่อใช้ในการวิจัยมีขั้นตอนการสร้างโดยสรุปดังนี้

แผนภูมิที่ 2 การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกด

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ

ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.3.2 ศึกษาทฤษฎีหลักการและวิธีการสร้างเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้

2.3.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยศึกษาจากเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทั้ง 5 หน่วย ซึ่งข้อคำถามสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึก

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนสะกดคำ

ชื่อเรื่อง	จำ	เข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา	6	4	-	-	-	-	10
คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต	3	7	-	-	-	-	10
คำควบกล้ำ	5	5	-	-	-	-	10
อักษรนำ	9	1	-	-	-	-	10
รวม	23	17	-	-	-	-	40

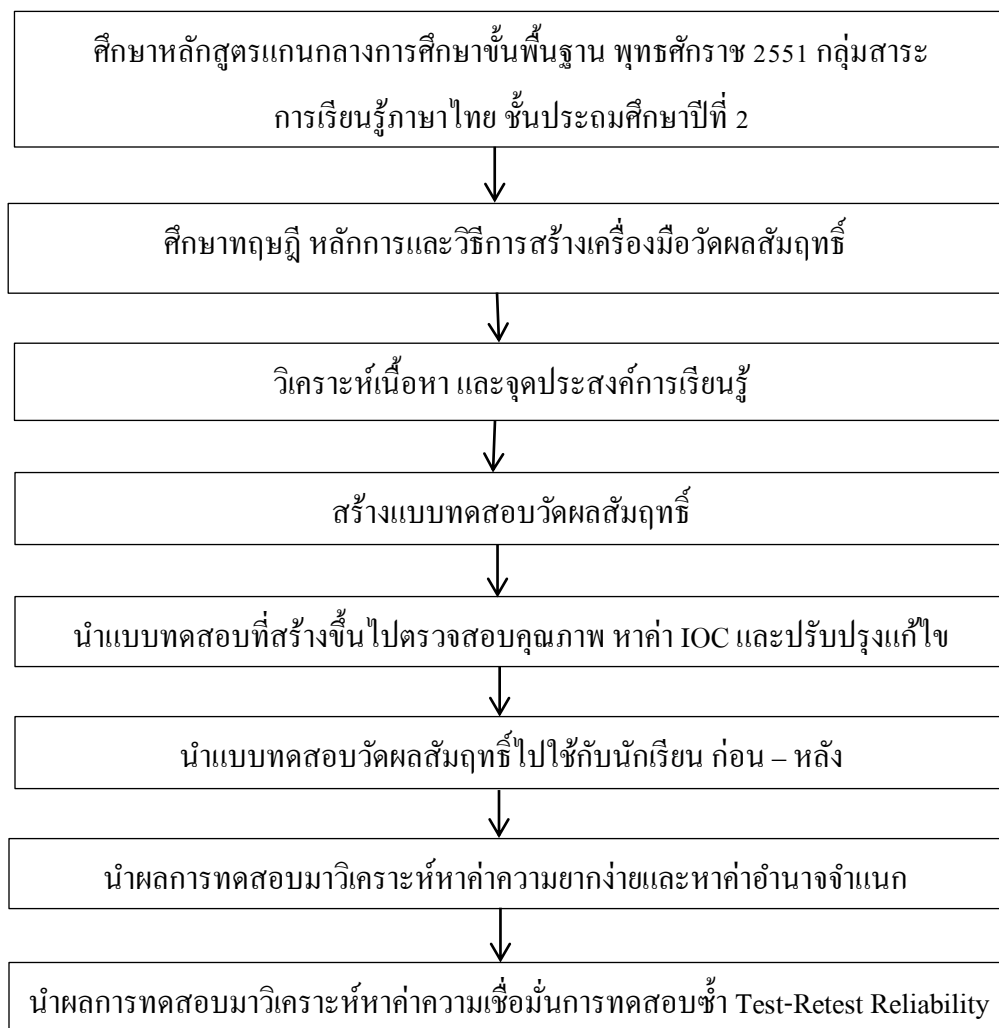
2.3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 1 ฉบับ รวม 40 ข้อ

2.3.5 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1

2.3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกหัด และหลังจากนักเรียนได้ฝึกทำแบบฝึกหัดแล้ว โดยตรวจคำตอบแบบทดสอบข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ 0 คะแนน

2.3.7 นำผลการทดสอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ มาวิเคราะห์รายข้อซึ่งได้ค่าความยากง่ายระหว่าง (0.1 - 0.7) และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง (- 0.2 - 0.6)

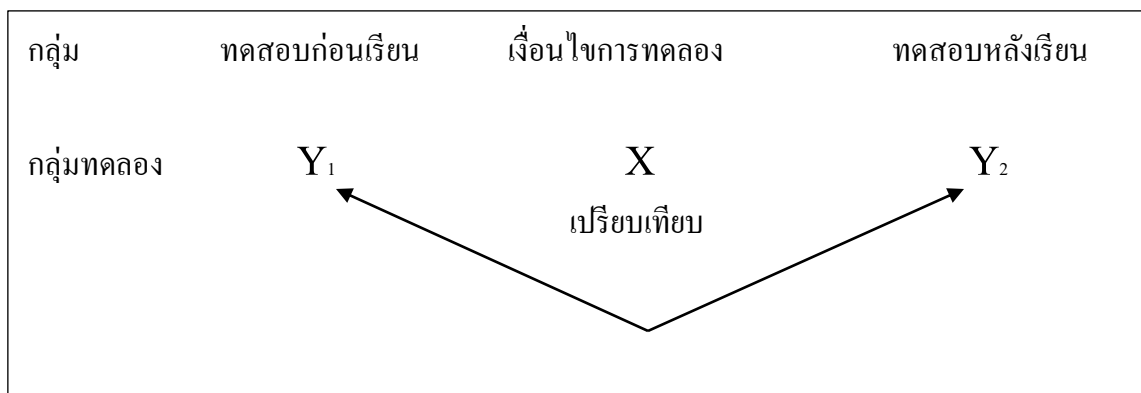
การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำเพื่อใช้ในการวิจัย
มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

แผนภูมิที่ 3 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นตอนการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบ (One – Group Pretest – Posttest Design)

X หมายถึง ทักษะการเขียน

Y₁ หมายถึง ทดสอบก่อนเรียน

Y₂ หมายถึง ทดสอบหลังเรียน

การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งเป็นขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นก่อนทดลอง

ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยได้ทำการจัดทำแบบตรวจสอบและบัญชีคำยาก โดยให้นักเรียนร่วมกันตรวจสอบคำยากจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1009 คำ โดยวิธีการให้นักเรียนเลือกวงกลมล้อมรอบคำที่นักเรียนคิดว่าเขียนสะกดคำยาก หลังจากนั้นครูจะรวบรวมคำยากของนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำมาจัดประเภท วิธีการเขียนสะกดคำในภาษาไทย โดยวิธีการคัดเลือกคำที่นักเรียนวงกลม หากคำใดเป็นคำที่ไม่สามารถนำมาจัดประเภทได้หรือง่ายเกินไปจะตัดออก แยกกลุ่มตามลักษณะความซับซ้อนของอักขรวิธี เป็น 4 ประเภท ได้แก่ คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ อักษรนำ จำนวน 83 คำ แล้วนำบัญชีคำดังกล่าวสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เพื่อคัดเลือกคำมาสร้างเป็นชุดแบบฝึกหัดและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ

3.2 ขั้นทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 สัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 24 คาบ โดยเริ่มให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน แล้วฝึกให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด จำนวน 4 ชุด

3.3 ขั้นหลังทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ ตรวจสอบให้คะแนนและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างกับคะแนนการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการทดลองดังนี้

- 4.1 การทดสอบสถิติ นำคะแนนมาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม โดยการทดสอบด้วย (One Sample t – test)
- 4.2 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียนโดยใช้สถิติ (t – test dependent)
- 4.3 การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติเชิงพรรณนา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์หาความเที่ยงตรง (IOC) ใช้สูตร ดังนี้

สูตรหาค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์กับแบบสอบถาม คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ $\sum R$ คือ ผลรวมของคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ
 n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การให้คะแนนเพื่อหาค่า IOC มี 3 ระดับ

- +1 หมายถึงแน่ใจ แบบสอบถามวัดตรงตามวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึงไม่แน่ใจ แบบสอบถามวัดตามวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึงแน่ใจ แบบสอบถามไม่ได้วัดตรงตามวัตถุประสงค์

แบบทดสอบหรือแบบสอบถามที่ถือว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาในระดับดี สามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้ จะต้องมียค่า IOC เกินกว่า 0.05 เป็นต้นไป

2. ความยากง่ายของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าความยากง่าย

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ

- P คือ ค่าความยากง่าย
- R คือ จำนวนผู้เรียนที่ทำข้อนั้นถูก
- N คือ จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

หรือ

$$P = \frac{P_H - P_L}{2n}$$

เมื่อ

P	=	ดัชนีความยากง่าย
R	=	จำนวนผู้ตอบคำถามถูกต้องทั้งหมด
N	=	จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด
P _H	=	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
P _L	=	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
n	=	จำนวนผู้ตอบทั้งหมดของกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ

หรือ

$$P = \frac{H+L}{N}$$

เมื่อ

N	=	จำนวนผู้สอบในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ
H	=	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง
L	=	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

3. การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ

สูตรหาค่าอำนาจจำแนก

$$r = \frac{P_H - P_L}{n}$$

เมื่อ

r	=	ดัชนีอำนาจจำแนก
P _H	=	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง

$$P_L = \text{จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมดของกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ}$$

หรือ

$$r = \frac{H-L}{n}$$

เมื่อ

$$r = \text{ดัชนีอำนาจจำแนก}$$

$$H = \text{จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มสูง}$$

$$L = \text{จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ}$$

$$n = \text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมดของกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำ}$$

4. การวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น การทดสอบซ้ำ (Test – Retest Reliability)

สูตรที่ใช้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

$$r_{XY} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ

$$r_{XY} = \text{สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์}$$

$$N = \text{จำนวนคน}$$

$$X = \text{คะแนนสอบครั้งแรก}$$

$$Y = \text{คะแนนสอบครั้งที่สอง}$$

5. การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย

สูตรหาค่าเฉลี่ย

$$\overline{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ

$$\begin{aligned} \overline{X} &= \text{ค่าเฉลี่ย} \\ \sum x &= \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด} \\ n &= \text{จำนวนนักเรียน} \end{aligned}$$

6. การวิเคราะห์หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สูตรหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ

$$\begin{aligned} S.D &= \text{ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน} \\ \sum x &= \text{ผลรวมของคะแนนนักเรียนทุกคน} \\ \sum x^2 &= \text{ผลรวมของคะแนนยกกำลังสองของนักเรียนทุกคน} \\ n &= \text{จำนวนนักเรียน} \end{aligned}$$

7. การทดสอบค่าที (one – sample t-test)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}}$$

เมื่อ

$\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

μ_0 แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น

S แทนความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

n แทนขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

df แทนชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) โดยมี $df = n - 1$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลของการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. ผลการศึกษาการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

ตอนที่ 1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้รายงานได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มประชากร

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา (t – test dependent)

Sig แทน ค่าความน่าจะเป็น

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม แบ่งเป็นเพศชายและเพศหญิง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	10	33.33
หญิง	20	66.66
รวม	30	100

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33 และเพศหญิงจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 66.66

2. ผลการศึกษการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ ของคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	ร้อยละ
ก่อนเรียน	30	24.96	4.62	48.92
หลังเรียน	30	34.66	3.40	86.66

จากตารางที่ 4 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ได้คะแนนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ย ($X = 34.66$, $SD = 3.40$) คิดเป็นร้อยละ 86.66

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้ชุดแบบฝึกหัด การเขียนสะกดคำ

คะแนน	N	$\bar{X}$	SD	t	Sig
ก่อนเรียน	30	24.96	4.62	34.08	.000***
หลังเรียน	30	34.66	3.40		

จากตารางที่ 5 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน ($X = 24.96$, $SD = 4.64$) ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($X = 34.66$, $SD = 3.40$) จากผลการทดสอบ สมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .01

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ
วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการสอน โดยใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ที่ระดับ .05

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำเป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนเทศบาล 8 (อนุบาลพื้นที่เป็นจริง) จำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนร่วมกันสำรวจคำยาก จากบัญชีคำพื้นฐานจำนวน 1,090 คำ ครูรวบรวมคำยากของนักเรียนรายบุคคลเพื่อนำมาจัดประเภทของคำ คำยากคำใดที่ไม่สามารถจัดประเภทคำได้ หรือเป็นคำที่ครูเห็นว่าง่าย จะตัดคำนั้นทิ้ง ซึ่งคัดเลือกคำตามลักษณะประเภทของคำได้จำนวน 290 คำ โดยแยกกลุ่มตามลักษณะความซับซ้อนของอักขรวิธี

เป็น 4 ประเภท ได้แก่ คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ อักษรนำ จำนวน 83 คำ แล้วนำบัญชีคำดังกล่าวสร้างเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน เพื่อนำคำยากที่ผ่านการคัดเลือกมา สร้างเป็นแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งผ่านการคัดเลือกจำนวน 133 คำ หลังจากนั้นครูจึงสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อสอบถามความคิดเห็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความเห็นต่อการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้และเป็นแนวทางในการสร้างชุดแบบฝึกหัด

โดยแบ่งเนื้อหาเป็น 4 เรื่อง ได้แก่

1. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
2. เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต
3. คำควบกล้ำ
4. อักษรนำ

ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ ก่อนเรียนด้วยเนื้อหาชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ และให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำอีกครั้ง หลังจากทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำครบทั้ง 4 เรื่อง เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ หลังการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนเท่ากับ $24.96 / 34.66$ คิดเป็นร้อยละ 86.66
4. คะแนนหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

การอภิปรายผล

ผลของการใช้ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการทดสอบสมมติฐาน พบว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 24.96 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.64 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 34.66 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.40 ซึ่งจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ หลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 86.66

หลังจากนักเรียนได้เรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำที่ดีขึ้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกได้พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งแบบฝึกหัดในแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำชี้แจงในการทำแบบฝึกหัด ใบความรู้ แบบฝึกหัดที่หลากหลายรูปแบบ โดยผู้วิจัยวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในด้านทักษะการเขียนสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนเอง และสอบถามเพื่อนครู ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่ประสบปัญหาอยู่ ผู้วิจัยจึงนำประเด็นปัญหามาแก้ไข โดยสร้างชุดแบบฝึกและนำชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำไปทดลองใช้กับนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำสูงขึ้น ซึ่งการใช้ชุดแบบฝึกมีความสำคัญที่จะทำให้ นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น และกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น โดยเกิดจากนักเรียนได้เริ่มทำแบบฝึกชุดแรก ๆ ทำให้มีแรงกระตุ้นและเกิดกำลังใจในการฝึกฝนตนเองในชุดฝึกต่อไป นักเรียนสามารถทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องจากผลการเรียนที่ตรวจสอบได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้เกิดแรงจูงใจและประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มขึ้น และหลังจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนหลังการสอนโดยใช้ชุดแบบฝึกหัด พบว่านักเรียนสามารถนำความรู้ที่ตนได้รับ ไปใช้ได้จริงในการเขียนสื่อสาร และการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุณา ดังพัฒนาสมบุญ (2546 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา

จังหวัดนครปฐม จำนวน 35 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน นักเรียนมีคะแนน ผลสัมฤทธิ์ ทางด้านทักษะการเขียนสะกดคำเรื่องคำที่ใช้ บัน – บรร สูงสุด และเรื่อง ตัวการันต์ต่ำสุดนักเรียนส่วนใหญ่ชอบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะเพราะทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ในขณะที่เรียนและมีความสนุกสนานในการเรียน มีกิจกรรมได้ฝึกอย่างหลากหลายรูปแบบมีความสวยงามมีภาพสี ประกอบรวมทั้งช่วยเสริมทักษะการเรียนรู้ทางภาษา ช่วยให้เขียนคำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย (2542 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องผลสัมฤทธิ์ วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอน โดยวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แบบฝึกเสริมทักษะเรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่องมาตราตัวสะกด และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนด้วยวิธี สอนทั้ง 2 วิธี กลุ่มตัวอย่าง คือของโรงเรียนเมืองสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80 / 80) คือ 92.29 / 80.17 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตรา ตัวสะกด ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการสอนโดยวิธีปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 นั่นคือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่านักเรียนที่สอน โดยปกติ และสอดคล้องกับ สงบ มั่นคง (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจ กล้าประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่ง ประสบการณ์ ทางภาษาตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยแบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง แม่ไก่ใจ กล้า และเพื่อศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการเรียนด้วยแบบ ฝึกทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้า ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทาง ภาษาโดยทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโพหนอง สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 30 คน ผลการศึกษพบว่า แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอน

ที่ 5 เรื่อง แม่ไก่จกเล่าประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 92.66 / 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยของผู้วิจัยเองและผู้วิจัยอื่น ๆ พบว่าชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียนมีความกระตือรือร้นอยากเรียนรู้สูงกว่าปกติ ประกอบกับชุดแบบฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียงจากง่ายไปหายาก จึงทำให้นักเรียนได้เร็วกว่าและดีกว่าการสอนแบบทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีของธอร์นไคต์ เรื่องกฎการฝึกหัด โดยการให้นักเรียนได้ฝึกหัดด้วยตนเอง นักเรียนมีโอกาสทำซ้ำ ๆ ในการเขียนสะกดคำ จึงทำให้นักเรียนจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะแก่ผู้เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไปโดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นแบบฝึกที่ทำให้นักเรียนทำแบบฝึกด้วยตนเอง จากการสังเกตพฤติกรรมขณะดำเนินการพบว่านักเรียนมักมองข้ามขั้นตอนการศึกษาไปความรู้โดยลงมือทำแบบฝึกหัดเลย เมื่อพบปัญหาจึงกลับมาศึกษาไปความรู้จะนั้นก่อนการฝึกครุควรฝึกวินัยให้กับนักเรียนโดยให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอน เริ่มจากการศึกษาไปความรู้จากนั้นจึงลงมือทำแบบฝึก

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำกับการเรียนโดยวิธีการแบบปกติเพื่อดูผลว่าแตกต่างกันหรือไม่
2. ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อแก้ไขปัญหาดังแต่ในระดับประถมศึกษา และเป็นการปูพื้นฐานให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำต่อไป

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ พวงเกษม. (2552). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับชั้น
ประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กันต์คนัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย. (2542). ผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกด ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับสอนโดยวิธีปกติ. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- เกษรา ภัทรเดชไพศาล. (2541). กิจกรรมเสริมทักษะการอ่านการเขียนคำควบกล้ำสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2. เชียงใหม่: โรงพิมพ์เจริญผล.
- ชนิสฐา แสงภักดี. (2540). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ชารน้ำใจ.
- จันทร์ชัย มหาโพธิ. (2543). การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. อุดรธานี: สำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดอุดรธานี.
- เข็มทอง จิตจักร. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำยาก ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามนพิทยาคม จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีระดับความสามารถทาง
ภาษาไทยแตกต่างกัน ซึ่งเรียนโดยการใช้เกมใช้แบบฝึกเสริมทักษะและใช้วิธีเรียนแบบปกติ.
(วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). การบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือเสริมกรุงเทพ.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). ภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: บารุงสาส์น.
- นฤดี ผิวงาม. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่องวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการ
นิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- นวลนุช สีทองดี. (2541). แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิชย์.

- นิภาพร วงษ์ศิลา. (2553). การแก้ปัญหาความเข้าใจในการอ่านโดยใช้ชุดแบบฝึกการอ่าน.
นนทบุรี: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- นิมิต เพชรจำนงค์. (2547). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการสะกดคำภาษาไทยเรื่อง
รามเกียรติ์ ตอนสุคริพหักฉัตร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- บัณฑิตา แจ้งจบ. (2545). การสร้างชุดฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราตัวสะกดที่มี
พยัญชนะใช้หลายตัวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. (วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา “ทฤษฎีและ
แนวปฏิบัติ”. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- พรุพฐ ทั้งแดง. (2534). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก วิทยาลัยอาชีวศึกษาเลย.
(วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- พรรณีภา อ่อนแสง. (2532). การเปรียบเทียบความสามารถในการออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนที่พูด
ภาษาถิ่นไทยลาว ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึก
เสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบ กับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไปใน
โรงเรียนนครไทยวิทยา จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร).
- พรรณี แพงวังทอง. (2542). การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาในระดับ
ประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงสายเกษตร ปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตสุรินทร์.
(วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- วรรณ แก้วแพรง. (2540). คู่มือการเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วรรณ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทย
วัฒนาพานิชย์.
- วัลภา ศศิวิมล. (2542). การอ่านตีความ. พิษณุโลก: โปรแกรมวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- วิชัย เพชรเรือง. (2531). แบบฝึกการอ่านออกเสียง ร – ล และคำควบกล้ำ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

สงบ มั่นคง. (2542). **แบบฝึกทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่องแม่ไก่ใจกล้าประกอบการสอนภาษาไทย**
แบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สปอ. เชียงใหม่ จังหวัด
อุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษา, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม).

สนิท สัตโยภาส. (2556). **การสอนภาษาไทย.** พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ทิพย์อักษร.

สรวดี เฟื่องศรี โคตร. (2539). **การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.**
 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเอกประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

สายทิพย์ นุกุลกิจ. (2549). **วรรณกรรมในปัจจุบัน .** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒบางเขน.

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย. (2541). **วิธีการสอนภาษาไทยระดับชั้นมัธยมศึกษา.**
 กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุปราณี พุดติการณ. (2543). **การสร้างแบบฝึก.** ชัยนาท: โอเดียมสโตร์.

สุมาลี โกศลสมบัติ. (2553). **การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้น**
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาโท สาขาวิชาเอกประถมศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).

อรอุมา ตั้งพัฒนาสมบูรณ์. (2546). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย**
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตร
 และการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

อัจฉรา ชิวพันธ์. (2554). **กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถม.** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อัญชลี แจ่มเจริญ. (2553). **วิธีสอนวิชากลุ่มทักษะภาษาไทย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

อารีย์ วาสน์อำนวย. (2545). **การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจตามแนวการสอน**
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
 โท สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ

คำชี้แจง

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนการสอนกลุ่มสาระวิชาภาษาไทย เป็นชุดแบบฝึกที่ใช้ข้อมูลจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อแก้ปัญหาข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกฝน ประเมินผล การเรียนด้วยตนเอง ได้มีความรู้ถูกต้อง และจดจำการเขียนสะกดคำได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

นางสาวบัณฑิตา แต่งเกลี้ยง
(ผู้จัดทำ)

ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ขอบข่ายของเนื้อหาและกิจกรรมที่นำมาจัดทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ได้จากการสำรวจคำยาก ของบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,098 คำ มีคำยากทั้งหมด 290 คำ แบ่งเนื้อหาการสอนตามหลักการทางภาษาไทยได้ 4 เรื่อง ดังนี้

1. คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 85 คำ
2. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาต จำนวน 27 คำ
3. คำควบกล้ำ จำนวน 95 คำ
4. อักษรนำ จำนวน 83 คำ

วิเคราะห์สภาพปัญหาความบกพร่องในด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในการใช้ชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ครูมีขั้นตอนการดำเนินการกิจกรรมดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนทราบว่าเมื่อเรียนจบแล้วนักเรียนสามารถทำอะไรได้บ้าง
2. ครูแจกใบงานพร้อมอธิบายหลักการเขียนสะกดคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
3. ครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
4. ครูเฉลยแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ ถ้าตอบผิด ให้นักเรียนกลับไปเขียนคำตอบใหม่อีกครั้งจนถูกต้อง

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

นางสาวบัณฑิตา แต่งเกลี้ยง

แบบฝึกหัดที่ 1
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง : จงระบุคำที่ขีดเส้นใต้อยู่ในมาตราตัวสะกดใด

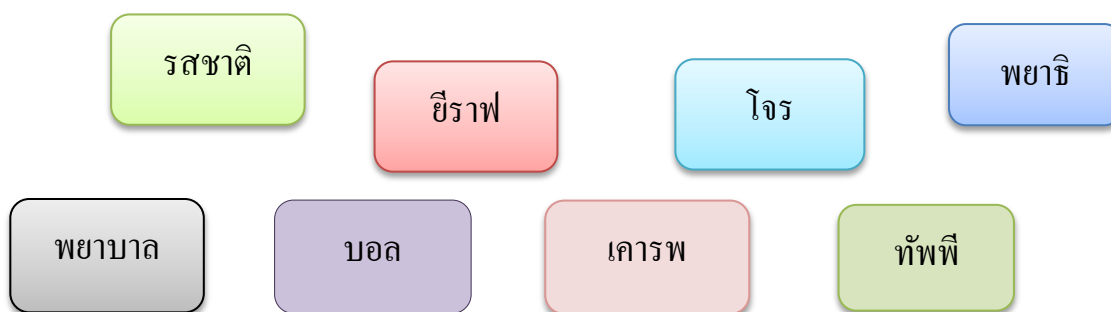

คำ	มาตราตัวสะกด
ตัวอย่าง อิ <u>ฐ</u>	แม่ กค
1. อา <u>ห</u> าร	
2. อา <u>ช</u> ีพ	
3. อา <u>ก</u> าร	
4. สุน <u>ั</u> ษ	
5. ส <u>ม</u> บ <u>ั</u> ติ	
6. ศ <u>พ</u>	
7. เ <u>พ</u> ด	
8. ภา <u>ค</u>	
9. สง <u>ส</u> าร	

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง : จงนำคำที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

1. แม่ฉันประกอบอาชีพ.....มีหน้าที่ดูแลคนไข้
 2. ชาวต่างชาติชอบรับประทานต้มยำกุ้ง เพราะเป็นอาหารประจำชาติไทยและมี.....จัดจ้าน น่าลิ้มลอง
 3. เมื่อเขาถูกจับได้ว่าเป็น.....ตำรวจจึงจับไปขังคุก
 4. พ่อใช้.....ตักอาหารอย่างระมัดระวัง
 5. นักเรียนทุกคนควร ตั้งใจเรียน และครู โดยการปฏิบัติ
- ตัวอย่างเหมาะสม

แบบฝึกหัดที่ 3
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง : จงเขียนคำจากคำอ่านที่กำหนดให้

คำอ่าน	คำ
1. ชี – วิด	
2. เคา – รบ	
3. ฟุด – บอน	
4. พิ – กาน	
5. ตำ – บน	
6. ทับ – พี	
7. พะ – ยาด	
8. วิ – เสด	
9. สง – สาน	
10. สา – มั๊ก – คี	

แบบฝึกหัดที่ 4
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง : จงเติมตัวสะกดของคำให้ถูกต้อง

เสร็จ____

เสร็จ____

รา____ฏ____

วิเศษ____

ม____ยิด

พากเพีย____

สมบัติ____

พยา____

พุ____รา

สมเด็จ____

บริเวณ____

บริหาร____

แบบฝึกหัดที่ 5
เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำชี้แจง : จงเขียนคำจากภาพที่กำหนดให้ พร้อมแต่งประโยค

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 1

1. มาตราตัวสะกด แม่กน	6. มาตราตัวสะกด แม่กบ
2. มาตราตัวสะกด แม่กบ	7. มาตราตัวสะกด แม่กน
3. มาตราตัวสะกด แม่กน	8. มาตราตัวสะกด แม่กก
4. มาตราตัวสะกด แม่กก	9. มาตราตัวสะกด แม่กน
5. มาตราตัวสะกด แม่กด	

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 2

1. พยาบาล
2. รสชาติ
3. โจร
4. ทัฟฟี่
5. เคารพ

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 3

1. ชีวิต	6. ทัฟฟี่
2. เคารพ	7. พยาธิ
3. ฟุตบอล	8. วิเศษ
4. พิการ	9. สงสาร
5. ตำบล	10. สามัคคี

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 4

1. เสรีจ
2. เสด็จ
3. ราษฎร
4. วิเศษ
5. มัลลิก
6. พากเพียร
7. สมบัติ
8. พยาบาล
9. พุทรา
10. สมเด็จพระ
11. บริเวณ
12. บริหาร

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 5

1. ทหาร
2. ยีราฟ
3. มัลลิก
4. พุทธารยนต์
5. รถ
6. รูป
7. ฟุตบอล
8. สมบัติ

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัศนธาตุกำกับ

นางสาวบัณฑิตา แต่งเกลี้ยง

แบบฝึกหัดที่ 1
เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำชี้แจง : จงเขียนคำจากคำอ่านให้ถูกต้อง

คำอ่าน	คำ
1. กา – ตูน	
2. เจ – ดี	
3. ชัก	
4. ประ – โยค	
5. สม – บุน	
6. วัน – เสา	
7. อา – จาน	
8. ควง – จัน	
9. พืด – พัน	
10. ประ – คิต	

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำชี้แจง : จงพิจารณาคำที่กำหนดให้ว่าสะกดถูกหรือไม่ คำไหนเขียนถูกให้ใส่เครื่องหมาย (/)

คำไหนเขียนผิดให้ใส่เครื่องหมาย (X) แล้วแก้ไขคำให้ถูกต้อง

คำ	เครื่องหมาย	แก้ไข
1. คริสต์		
2. ชอนัก		
3. ทุกปี		
4. เทศน์		
5. ศูนย์		
6. สดางจ้		
7. อัจฉริยะ		
8. อาจารย์		
9. โจทย์		
10. นัยน์ตา		

แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำชี้แจง : จงเติมพยัญชนะและตัวการันต์ให้ถูกต้อง

กา__ตูน

โบส__

เจดี่__

พืชพันธ์__

ยัก__

อัสจรร__

แบบฝึกหัดที่ 4

เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำชี้แจง : จงเติมคำลงในช่องว่างให้สัมพันธ์กับความหมาย

1. สถานที่สำหรับพระสงฆ์ใช้ประชุมทำสังฆกรรม

2. ตั้งขึ้น, จัดทำขึ้น, คิดทำขึ้น, สร้างขึ้น, แต่งขึ้น

3. หมอรักษาโรค

4. ผู้สั่งสอนวิชาความรู้

5. มีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะครบถ้วน

แบบฝึกหัดที่ 5

เรื่อง คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

คำชี้แจง : จากตารางพยัญชนะและสระนี้ ให้นักเรียนหาคำทั้งแนวดิ่งและแนวนอน แล้วเขียนคำที่ได้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ส	บ	ย	น	ว	อ	แ	อ	ด	ก	อ
ม	ส	ั	ต	ว	ส	ม	ง	บ	า	เ
บ	ง	ส	ม	อ	ง	ย	ค	ล	ร	ด
า	เ	ส	น	ย	น	บ	ส	บ	ต	พ
ย	ส	ม	บ	ู	ร	ณ	อ	ก	ู	ย
เ	ช	อ	ย	ั	ก	ป	ั	า	น	ั
ส	เ	ก	ว	พ	ไ	ร	ศ	ร	เ	พ
อ	ด	ล	ต	ค	ย	ะ	จ	ต	จ	ห
ง	ส	ม	ฟ	เ	ค	โ	ร	บ	ค	ย
น	ร	ไ	ก	ง	แ	ย	ร	ว	แ	บ
จ	ั	น	ท	ร	ก	า	ย	ต	ู	น
ป	ค	ง	โ	ย	ฟ	ช	เ	ส	น	ง

ตัวอย่าง สัตว์

1. _____ 2. _____

3. _____ 4. _____

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 1

คำอ่าน	คำ
1. กา – ตูน	การ์ตูน
2. เจ – ดี	เจดีย์
3. ชัก	ชักษ์
4. ประ – โยค	ประโยค
5. สม – บุน	สมบูรณ์
6. วัน – เสาร์	วันเสาร์
7. อา – จาน	อาจารย์
8. ดวง – จัน	ดวงจันทร์
9. ฟืด – พัน	ฟิชพันธุ์
10. ประ – คิค	ประดิษฐ์

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 2

คำ	เครื่องหมาย	แก้ไข
1. คริสต์	/	
2. ชอนัก	X	ชอด้ก
3. ทุกปี	X	ทุกซ์
4. เทศน์	/	
5. ศูนย์	X	ศูนย์
6. สดางจ้	X	สดางค์
7. อัจจรรย	/	
8. อาจารย์	X	อาจารย์
9. โจทย์	/	
10. นัยน์ตา	/	

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 3

การ์ตูน	ยักษ์
โบสถ์	พืชพันธุ์
เจดีย์	อศรรักษ์

เฉลย
แบบฝึกที่ 4

1. โบสถ์
2. ประติมากรรม
3. แพทย์
4. อาจารย์
5. สมบูรณ์

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 5

ส	บ	ย	น	ว	อ	แ	อ	ด	ก	อ
ม	ส	ั	ต	ว	ส	ม	ง	บ	า	เ
บ	ง	ส	ม	อ	ง	ย	ก	ด	ร	ด
า	เ	ส	น	ย	น	บ	ส	บ	ด	พ
ย	ส	ม	บ	ู	ร	ณ	อ	ก	ู	ย
เ	ช	อ	ย	ั	ก	ป	ั	า	น	ั
ส	เ	ก	ว	พ	ไ	ร	ศ	ร	เ	พ
อ	ด	ล	ต	ด	ย	ะ	จ	ด	จ	ห
ง	ส	ม	ฟ	เ	ด	โ	ร	บ	ด	ย
น	ร	ไ	ก	ง	แ	ย	ร	ว	แ	บ
จ	ั	น	ท	ร	ก	า	ย	ด	ู	น
ป	ค	ง	โ	ย	ฟ	ช	เ	ส	น	ง

1. สัตว์
2. สมบูรณ์
3. องค์
4. อักษรย
5. การ์ตูน

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

นางสาวบัณฑิตา แต่งเกลี้ยง

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

คำชี้แจง : จงเขียนคำจากคำอ่านให้ถูกต้อง

คำอ่าน	คำ
เพริด – แพรว	
กลาด – กลื่อน	
กลอก – กลับ	
กระ – คิก	
ประ – ทาน	
เปราะ – เปื้อน	
ประ – ถม	
ตัน – ไทร	
กัน – ไกร	
กระ – คาค	

แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

คำชี้แจง : จงเติมพยัญชนะ ร ล ว ในช่องว่างให้เป็นคำที่สมบูรณ์

1. ก ____ อบ

2. ก ____ ม

3. พ ____ วนดิน

4. ข ____ าน

5. ค ____ อด

6. โป ____ ย

7. ก ____ อง

8. สกป ____ ก

9. แผล ____

10. ก ____ าด

แบบฝึกหัดที่ 4

เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

คำชี้แจง : จงเขียนสะกดคำควบกล้ำจากรูปภาพให้ถูกต้อง

รูปภาพ	คำ
1. 	เช่น พอ - รอ - อี - กอ = พริก
2. 	
3. 	
4. 	
5. 	

รูปภาพ	คำ
6. 	
7. 	
8. 	
9. 	
10. 	

แบบฝึกหัดที่ 5

เรื่อง คำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ

คำชี้แจง : จงเติมคำในช่องว่างให้มีความหมายที่สมบูรณ์

โ	ป	ร		ป		า	ย
---	---	---	--	---	--	---	---

ค	อุ		ค	ล
---	----	--	---	---

ก	ว้		แ	ก	ว้	
---	----	--	---	---	----	--

พ	ร	ว		ดิ	
---	---	---	--	----	--

เ	พ	ริ		แ	พ	ว้	
---	---	----	--	---	---	----	--

คำควบกล้ำ

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 1

1. กระวีกระวาด
2. กวัดแกว่ง
3. กริ้ว
4. เพลิดเพลิน
5. เพรศเพร้ว

6. กลอกกลับ
7. โปรย
8. แกว่ง
9. เปรอะ
10. คลุกคลี

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 2

1. เพรศเพร้ว
2. กลาดเกลื่อน
3. กลอกกลับ
4. กระตึก
5. ประธาน

6. เปรอะเปื้อน
7. ประถม
8. ต้นไทร
9. กรรไกร
10. กระดาษ

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 3

1. กรอบ
2. กลม
3. พรวนดิน
4. ขวาน
5. คลอด

6. โปรย
7. กลอง
8. สกปรก
9. แผล
10. กวาด

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 4

1. พอ – รอ – อี – กอ = พริก
2. กอ – อะ – นอ – กรร (กัณ) – กอ – รอ – ไอ – ไกร = กรรไกร
3. มะ – อะ – มะ – พอ – รอ – อา – วอ – พราว – ไไม้โท – พร้าว = มะพร้าว
4. สอ – รอ – ออ – ขอ – สร้อย – ไไม้โท = สร้อย
5. กอ – อะ – กะ – พอ – รอ – เอา – เพรา = กะเพรา
6. คอ – วอ – อา – ขอ = ควาช
7. มอ – อะ – มะ – กอ – รอ – อุ – คอ – กรูด = มะกรูด
8. กอ – รอ – อะ – กระ – ถอ – อา – งอ – ถาง = กระถาง
9. กอ – รอ – โออะ – งอ = กรง
10. ตอ – โออะ – นอ – ตน – ไไม้โท – ตัน – กอ – ลอ – อา – กลา – ไไม้โท – กล้า = ตันกล้า

เฉลย

แบบฝึกหัดที่ 5

1. ไปรยปราช
2. คลุกคลี
3. กวัดแกว่ง
4. พรวนดิน
5. เพรศแพรว

ชุดแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่อง อักษรนำ

นางสาวบัณฑิตา แต่งเกลี้ยง

แบบฝึกหัดที่ 1

เรื่อง อักษรนำ

คำชี้แจง : จงเติมคำอักษรนำให้มีความหมาย

1. หมู.....
2. หยอ.....
3. หยุ.....
4. แหว.....
5. หมา.....
6. หนู.....
7. หนอ.....
8. หนั.....
9. หนี.....
10. หมว.....

แบบฝึกหัดที่ 2

เรื่อง อักษรนำ

คำชี้แจง : จงเลือกพยัญชนะที่กำหนดให้ เขียนเติมลงในช่องว่างให้มีความหมาย

น ม ร ด ว

ห		ว	ก
---	--	---	---

แ	ห		น
---	---	--	---

ห		อ	ด
---	--	---	---

ห		ว	ก
---	--	---	---

ห		า	ว
---	--	---	---

แ	ห		ม
---	---	--	---

แบบฝึกหัดที่ 3

เรื่อง อักษรนำ

คำชี้แจง : จงเติมคำที่มีพยัญชนะ อ นำพยัญชนะ ข เดิมลงในประโยคให้ถูกต้อง

1. น้ำฝนชอบนั่ง.....ในห้องดนตรี
2. คุณพ่อบอกว่าทีหลัง.....ทำอย่างนี้
3. เด็กส่วนมากมักจะทำ.....ผู้ใหญ่
4. ฉัน.....ไปที่วิทยาลัย
5. คุณยายบอกว่า.....ให้ฉันเป็นคุณครู
6. พวกเขาชอบทำตามแบบ.....ที่ดี
7. คุณอาอน.....ในบ้าน
8. คุณครูบอกว่า.....เสียงดัง
9. พ่อ.....กินมะม่วง
10. คุณครู.....ให้มาทำงานเรียบร้อยกว่านี้

แบบฝึกหัดที่ 4

เรื่อง อักษรนำ

คำชี้แจง : จงเขียนคำจากคำอ่านที่กำหนดให้ แล้วนำคำมาแต่งประโยคให้ถูกต้อง

คำอ่าน	คำ	แต่งประโยค
1. จะ – หมุก		
2. ฉะ – หลอก		
3. ขะ – เขียบ		
4. ขะ – เขี่ยง		
5. ขะ – หยั่น		
6. ฉะ – หรวด		
7. ฉะ – หว้าย		
8. สะ – หนาม		
9. สะ – หมุด		
10. อะ – หงุ่น		

แบบฝึกหัดที่ 5

เรื่อง อักษรนำ

คำชี้แจง : จงเขียนคำอักษรนำจากรูปภาพให้ถูกต้อง

รูปภาพ	คำ
1. 	
2. 	
3. 	
4. 	
5. 	

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 1

1. หมูน
2. หยอด หยอก
3. หยุด
4. แหวน
5. หมาย หมาก
6. หนุ่ม
7. หนอง หนอน
8. หน้ง หนัก
9. หนีบ
10. หมวก

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 2

1. หมวก	4. หมวก
2. แหวน	5. หวาน
3. หลอด	6. แหวน

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 3

1. อยู่
2. อย่า
3. อย่าง
4. อยาก
5. อยาก
6. อย่าง
7. อยู่
8. อย่า
9. อยาก
10. อยาก

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 4

1. จมูก	2. ถลอก	3. เขยิบ	4. เขย่ง	5. ขยับ

เฉลย
แบบฝึกหัดที่ 5

1. หมวก	2. แหวน	3. ขนุน	4. ถนน	5. สนาม
6. ตลาด	7. จรวด	8. สมุด	9. ทุ่ง	10. สุเหรา

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน สารการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบจำนวน 40 ข้อ 40 คะแนน อดันัย 4 ตัวเลือก เวลา 60 นาที
2. ให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จาก ก ข ค และ ง เพียงคำตอบเดียวแล้วกากบาท (X) ลงใน กระดาษคำตอบข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ตอนที่ 1 : คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ

1. คำในข้อใดเขียนสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. การตูน วันเสาร์	ข. พืชพันธ์ สดางค์
ค. ประโยชน์ ประดิษฐ์	ง. ประโยชน์ นัยต์ตา
2. ข้อใดเขียนสะกดคำว่า (อัด – สะ – จัน) ได้ถูกต้อง

ก. อัจฉนทร์	ข. อัจจรรย
ค. อัฒศจรรย	ง. อัศจรรย
3. คำอ่านในข้อใดเขียนสะกดด้วยพยัญชนะตัวการันต์ (ด้ , ญ์ ,)

ก. ประ – ด้ด , ประ – โยด	ข. พืด – พัน , อา – จาน
ค. คริด , เจ – ดี	ง. กา – ตูน , โจด
4. ข้อใดเขียนสะกด คำว่า “สะ – ตาง ” ได้ถูกต้อง

ก. สะตาง	ข. สดางม้
ค. สะตางค์	ง. สดางค์
5. ข้อใดเขียนสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. สมบูรณ์ ยักษ์	ข. ดวงจันทร์ เจริญ
ค. โบสถ์ สร้างสรรค์	ง. ซอด้ก ทุกษ์

6. ข้อใดคือความหมายของคำว่า “โบสถ์”

ก. ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

ข. สถานที่สำหรับพระสงฆ์ใช้ประชุมทำสังฆกรรม

ค. ที่พักของเจ้านาย

ง. สนามสำหรับพักผ่อนหย่อนใจ

7. คำอ่านในข้อใดเขียนสะกดด้วยพยัญชนะตัวการันต์ (ฐ์ , ย์ ,)

ก. ประ – โยค , อา – จาน

ข. แพบ , ยัก

ค. ประ – ดิด , อัค – สะ – จัน

ง. พืด – พัน , อา – จาน

8. คำใดมีพยัญชนะตัวการันต์เหมือนคำว่า “ศูนย์”

ก. วัน – เสา

ข. แพบ

ค. สะ – ตาง

ง. สม – บุญ

9. คำในข้อใดเขียนสะกดด้วยพยัญชนะตัวการันต์เหมือนกันทุกคำ

ก. สะ – ตาง , พืด – พัน

ข. ยัก , ประ – ดิด

ค. อัค – สะ – จัน , เจ – คี

ง. กา – ตูน , วัน – เสา

10. คำในข้อใดเขียนสะกดไม่ถูกต้อง

ก. ซอส์

ข. สดางค์

ค. ดวงจันทร์

ง. พืชพันธุ์

ตอนที่ 2 : คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

11. คำว่า “อิฐ” อยู่ในมาตราตัวสะกดใด

ก. แม่กก

ข. แม่กน

ค. แม่กด

ง. แม่กบ

12. คำในข้อใดเขียนสะกดด้วยมาตราตัวสะกดแม่ กบ ไม่ถูกต้อง

ก. เคารพ

ข. ทับพี

ค. ศพ

ง. ยีราฟ

13. คำในข้อใดเขียนสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. อาหาร สมบัติ

ข. อาชีพ สุนัข

ค. สมบัติ พยาศ

ง. โจร รสชาติ

14. คำว่า “สม – บัด” เขียนอย่างไร

ก. สมบัท

ข. สมบัด

ค. สมบัติ

ง. สมบัตร์

15. คำในข้อใดสะกดไม่ถูกต้อง

ก. ราษฎร

ข. สงสาร

ค. บริเวณ

ง. บริหาน

16. เสียงสะกดในคำว่า “พยาธิ” อยู่ในมาตราตัวสะกดตามข้อใด

ก. แม่กด

ข. แม่เกย

ค. แม่กบ

ง. แม่กง

17. คำว่า “มัด – สะ – ยิด” เขียนอย่างไร

ก. มัดสยิส

ข. มัถยิด

ค. มัถยิช

ง. มัดสะยิด

18. คำว่า “วิ – เสด ” เขียนอย่างไร

ก. วิเศษ

ข. วิเสด

ค. วิษด

ง. วิเศษ

19. คำในข้อใดเขียนสะกดผิด

ก. ทหาร

ข. พากเพียร

ค. สมเด็จ

ง. บอล

20. คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. บริหาร อัฐ

ข. อาหาร อาชีบ

ค. สุนัข เพด

ง. ภาค ตำบล

ตอนที่ 3 : อักษรนำ

21. ข้อใดไม่ถูกต้อง

ก. จะ – หมูก = จมูก	ข. ละ – นน = ถนน
ค. จะ – หยัน = ขยัน	ง. จะ – เขียบ = เขียบ

22. คำในข้อใดไม่เป็นอักษรนำ

ก. หนอน	ข. อย่า
ค. พยางค์	ง. อยู่น

23. คำในข้อใดเขียนถูกต้องทุกคำ

ก. หมวก ถวาย	ข. สะนาม สมุด
ค. ขนุน จหรวจ	ค. หมวก จะเขียบ

24. คำว่า “จะ – เข่ง” เขียนอย่างไร

ก. จะเข่ง	ข. เข่ง
ค. ขเข่ง	ง. เขเข่ง

25. “แม่เป็นแบบ ในการดำเนินชีวิต” ควรเติมคำใดลงไปในช่วงว่าง

ก. อยู่	ข. อย่า
ค. อยาก	ง. อย่าง

26. “นักเรียน ในห้องเรียน” ควรเติมคำใดลงไปในช่วงว่าง

ก. อยู่	ข. อย่า
ค. อยาก	ง. อย่าง

27. “บาง เราต้องฝึกทำด้วยตนเอง” ควรเติมคำใดลงไปในช่วงว่าง

ก. อยู่	ข. อย่า
ค. อยาก	ง. อย่าง

28. คำว่า “สะ – นาม” เขียนอย่างไร

ก. สหนาม	ข. สนาม
ค. สะหนาม	ง. ศนาม

29. คำในข้อใดสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. ตหลาด หนอน	ข. หมาก จหมุก
ค. เขียบ เข่ง	ค. จะเขียบ อยู่น

30. จากคำอ่าน “ชะ – หนัน ” คำข้อใดเขียนสะกดได้ถูกต้อง

ก. ชยัน	ข. ชะหยัน
ค. ขหยัน	ง. คยัน

ตอนที่ 4 : คำควบกล้ำ

31. คำว่า “ไป...ย , ก...ม” ควรเติมพยัญชนะใดลงในช่องว่าง

ก. ว , ล	ข. ร , ล
ค. ร , ว	ง. น , ย

32. จากข้อความว่า “เด็ก ๆ รับชมการแสดงอย่าง.....” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความ

ก. เพลิศเพลิน	ข. เพลิคเพลิน
ค. เพลิคเพลิน	ง. เพิดเพลิน

33. จากข้อความว่า “เมื่อเขาทำการบ้านไม่เสร็จ เขาจึงรู้สึก” ควรเติมคำใดลงในช่องว่างของข้อความ

ก. กระจวิกระจวาด	ข. กระจวิกละวาด
ค. กระจวิกะวาด	ง. กละวิกละวาด

34. คำข้อใดเขียนสะกดถูกต้องทุกคำ

ก. ประธาน ปละถม	ข. เพิดเพลิน คลุกคลี
ค. กลอกกลับ มะกูด	ง. สกปรก ต้นกล้า

35. คำว่า “ต้น – ไซ” เขียนอย่างไร

ก. ต้นไทร	ข. ต้นไซ
ค. ต้นทรย์	ง. ต้นไทล

36. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้

ก. ทราย	ข. กลม
ค. ขวาน	ง. โปรย

37. ข้อใดมีคำที่เขียนผิด

ก. กรรไกร แกว่ง	ข. กวัดแกว่ง กระดาษ
ค. คลอด แพร	ง. ประถม กระตึก

38. คำว่า “เฟริด – แพรว” เขียนอย่างไร

ก. เฟริดแพรว

ข. เฟลิสแพรว

ค. เฟลิสแพรว

ง. เฟริศแพรว

39. ข้อใดมีพยัญชนะควบกล้ำตัวเดียวกัน

ก. กราบ กริ่ง

ข. แกว่ง มะพร้าว

ค. กวาช กรง

ง. พรวนดิน กลอกกลับ

40. คำว่า “พุด – ชา” เขียนอย่างไร

ก. พุดชา

ข. พุดทรา

ค. พุทธา

ง. พุทธรา

เฉลย

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน – หลังเรียน สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เรื่อง การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1. ค 2. ข 3. ค 4. ง 5. ก 6. ข 7. ง 8. ข 9. ค 10. ง
11. ค 12. ข 13. ง 14. ค 15. ง 16. ก 17. ข 18. ก 19. ค 20. ก
21. ง 22. ค 23. ก 24. ข 25. ง 26. ก 27. ง 28. ข 29. ค 30. ก
31. ข 32. ค 33. ก 34. ง 35. ก 36. ก 37. ค 38. ง 39. ก 40. ค

